

Εδενύθερο

ΤΕΥΧΟΣ 77

ΒΗΜΑ

*«Έλθετε τώρα, και ας διαδικασθώμεν, λέγει Κύριος·
εάν αι αμαρτίαι σας ήναι ως το πορφυρούν, θέλουσι
γείνει λευκαί ως χιών...»*

Ησαΐας 1/18

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2020

Ελεύθερο ΒΗΜΑ

Δ' ΤΡΙΜΗΝΟ:
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2020

ΕΤΟΣ 19° • ΦΥΛΛΟ 77°

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ 5, 104 39 ΑΘΗΝΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ
- ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟ

Ιωάννης Γρίζος
Τηλ.: 210 7487771

E-mail: giannisgrizos@yahoo.com

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΕΚΔΟΣΗΣ:

Τέρτιος Πετροβατζής
Μάνος Δαμιανάκης

ΕΛΕΓΧΟΣ - ΔΙΟΡΘΩΣΗ:

Ιωάννης Γρίζος

Τηλ.: 210 7487771 - 6906 419098

giannisgrizos@yahoo.com

Παπαδιαμαντοπούλου 168

T.K. 15773, Ζωγράφου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ:

VOLCANO, ΠΑΝ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Μικράς Ασίας 76, Γουδή

Τηλ.: 210 7708375, Fax: 210 7487280

E-mail: info@volcanograph.gr

www.volcanograph.gr

Το «ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ»

κυκλοφορεί στις αρχές

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΙΟΥΛΙΟΥ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Αποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ σε όποιον

το ζητήσει με επιστολή του.

ΔΙΑΝΟΜΗ - ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ:

Στυλ. Ρούσσος - Γεώργιος Εσσαγιάν

Συντηρείται με αυτοπροαίρετες

εισφορές των αναγνωστών του.

Τραπεζικός Λογαριασμός

για αυτοπροαίρετες εισφορές

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 6597104860123

IBAN: GR 8801715970006597104860123

BIC PIRBGRAA

(απαραίτητη σημείωση:

«ΓΙΑ ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ»)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σκέψεις (του εκδότη)

Ιωάννης Γρίζος1

Χριστουγεννιάτικες παραδόσεις

ή σημασία έχει ότι ΗΛΘΕ;

Κώστας Μπελούκας2-4

Εγώ είμαι ο Ων ο Ην και ο Ερχόμενος

Παναγιώτης Βαϊκούσης5

Η ομολογία της Μαρίας

Λουκά - Χριστοπούλου6-7

Πρέπει να υπακούσουμε στον Θεό

Evangelicals Now (μετάφραση Τζένιφερ Τζακ).....8-9

Εισαγωγικά Στοιχεία στην Παλαιά Διαθήκη

- Εισαγωγή στην Αγία Γραφή (μέρος πρώτο)

Γιάννης Ρούσσος10-11

Στη νιβάδα των Χριστουγέννων (ποίημα)

Θάνος Καρμπώνης11

Κρίσις (Κρίση, διάκριση, κατάκριση)

Αλέξανδρος Πεπονάκης12-13

Γιατί και προς τι η ενανθρώπιση;

Κώστας Μεταλλινός14-15

Μες στου καιρού το πέλαγος (ύμνος)

Γιώργος Μπούσιος15

Μπλεζ Πασκάλ

Chris Sinkinson (μετάφραση Τζένιφερ Τζακ)16

Εκείνοι που αναχώρησαν

για τον κύριο.....17

Λήμματα από το Αρχαίο Λεξικό της Παλαιάς

και της Καινής Διαθήκης

Παναγιώτης Πεπονάκης18-19

Βραχνάς και στεναγμός (ποίημα)

Ο Λυχνιοφόρος19

Ανθοδέσμη

(βιβλικά αποσπάσματα και σχόλια ενθάρρυνσης)

Hope in the storm - iBelieve.com

(Απόδοση Ελεύθερο ΒΗΜΑ)20

Αχνάρια (ποίημα) Ανώνυμος

(Μετάφραση: Γιούλικα Κωτσοβόλου-Masry)οπιθόφυλλο

Φωτογραφία εξωφύλλου: Anne Talman

ΣΚΕΨΕΙΣ

(του εκδότη)

«Η δε γη ήτο άμορφος και έρημος· και σκότος επί του προσώπου της αβύσσου»¹. Τότε ο Αρχαίος² των ημερών είπεν: «Γενηθήτω φως· και έγεινε φως»³. «Και το φως ήτο καλόν· και διεχώρισεν ο Θεός το φως από του σκότους»⁴. Στη συνέχεια η αγάπη περίσπεσε και άρχισε η δημιουργία. Μετρώ 1^η μέρα, 2^η μέρα, 3^η μέρα, φθάνω στην 6^η.

Εκεί εκπλήσσομαι, μένω άφωνος. Γιατί; Στάθηκα απρόσχετος. Στο τέλος της, η βαθμίδα αξιολόγησης διαφέρει από τις πέντε προηγούμενες. Ο Μέγας δημιουργός και συντηρητής μετατρέπει «το καλόν» που έβλεπε σε μια τέλεια πραγματικότητα. Τα πάντα πλέον στους πύρινους οφθαλμούς Του «...ήσαν καλά λίαν»⁵. Δεν αρκέστηκε στην τελειότητα της θαυμαστής θείας φυσικής δημιουργίας. Ο πνευματικός τεχνίτης και πλαστοουργός εκφράζει την πρόθεση να κάμει τον άνθρωπο «κατ' εικόνα ημών, καθ' ομοίωσιν ημών»⁶. Και το κάνει.

Οι πρωτόπλαστοι εγκαθίστανται μέσα στον απείρου κάλλους κήπο (παράδεισο), στην Εδέμ. Ταυτόχρονα ο ουράνιος Πατέρας, επειδή η οκνηρότητα, η φυγοπονία, η τεμπελιά και η νωχέλεια αποτελούν άγνωστα κεφάλαια στη μοναδικής τελειότητας ηθική δημιουργία Του, αναθέτει στον άνθρωπο α) να εργάζεται και β) να φυλάττει αυτόν⁷. Αλέκτιστοι και ακηλίδωτοι οι πρωτόπλαστοι ευτυχούν, μέχρι την ώρα που δοκιμάζεται η ηθική τους ελευθερία και αποτυγχάνει.

Έρχεται η δυστυχία, η αρρώστια, η λύπη, ο ηθικός ξεπεσμός, η ταλαιπωρία, ο θάνατος. Η αμαρτία σαρώνει στο διάβα της τα πάντα. Όχι μόνο τον άνθρωπο αλλά και τη φυσική δημιουργία⁸. Φωνές λύπης, κραυγές απόγνωσης, οίμωγές βασανισμένων ψυχών από παντού ακούγονται. Τότε, τη συγκεκριμένη ιστορική ώρα οι ουρανοί ανοίγουν, έρχεται στη γη και γεννιέται⁹ Εκείνος, που στο τέλος των 33 ετών του βιολογικού οδοιπορικού του γίνεται ο Σωτήρας μας. Μας εκπροσωπεί ενώπιον της Θείας Δικαιοσύνης. Πληρώνει τα λύτρα μας στον Γολγοθά. **Χριστούγεννα λοιπόν.** Ας τα γιορτάσουμε ευλογημένα, «...ουχί με ζύμην κακίας και πονηρίας, αλλά με άζυμα ειλικρινείας και αληθείας»¹⁰, και ας μην ξεχνάμε ή αγνοούμε, ότι ο ταπεινός Εμμανουήλ θα ξανάρθει ένδοξος. Το διαβεβαιώνει ο ίδιος, «...ιδού έρχομαι ταχέως», «...και ο μισθός μου είναι μετ' εμού, δια να αποδώσω εις έκαστον ως θέλει είσθαι το έργον αυτού»¹¹.

Το «ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ» εύχεται η συνάντηση αυτή να είναι προς έπαινον όλων ημών. Χαίρετε και ενδυναμούσθε αγαπητοί φίλοι και αδελφοί.

Με εκτίμηση
Ιωάννης Γρίζος

¹ Γένεσις 1/2

² Δανιήλ 7/9,22

³ Γένεσις 1/3

⁴ Γένεσις 1/4

⁵ Γένεσις 1/31

⁶ Γένεσις 1/26

⁷ Γένεσις 2/15

⁸ Ρωμ. 8/22

⁹ Λουκάς 2/10-11

¹⁰ Α΄ Κορ. 5/8

¹¹ Αποκ. 22/7,11,12

Χριστουγεννιάτικες παραδόσεις

Από τις αρχές Νοεμβρίου, πολλά σπίτια μα ακόμη περισσότερα καταστήματα, θα ξεκινήσουν να στολίζονται με χριστουγεννιάτικες ομορφιές. Πολλούς ανθρώπους θα τους καταλάβει, όπως συνήθως, μια καταναλωτική μανία, έχουν-δεν έχουν χρήματα. Καινούργια αυτοκίνητα, δαπανηρά ταξίδια, αγορές χρήσιμων και άχρηστων αντικειμένων, με χρήματα που δεν περισσεύουν, δάνεια, κάρτες, απόγνωση. Αποτέλεσμα; Αντί για χαρά και ευτυχία, όπως περίμεναν, έρχεται η οικονομική εξόντωση και τούτη διαδέχεται η θλίψη, το άγχος και η δυστυχία.

Αυτά συμβαίνουν ενώ πλησιάζει η γιορτή των Χριστουγέννων. Γιορτάζουμε δηλαδή μια γιορτή και Αυτός που γιορτάζει, φανερά απουσιάζει. Οι άνθρωποι εύχονται «χρόνια πολλά», «καλές γιορτές», «ευτυχισμένα Χριστούγεννα», μα το πρόσωπο που έκοψε την Ιστορία στα δύο και ένωσε τη Γη με τον Ουρανό έχει ξεχαστεί.

Μέσα σε όλα αυτά υπάρχουν και κάποιοι που προβληματίζονται, εκτός των επίκαιρων θεμάτων περί της πανδημίας λόγω κορωνοϊού. Είναι άραγε μια από τις πληγές των τελευταίων ημερών; Έρχεται ή δεν έρχεται ο Κύριος; Έχουμε επίσης και τις κλασικές «προαιώνιες» απορίες: Ο Χριστός ήρθε πράγματι στον κόσμο μας; Και ποιο ήταν το άστρο του Ιησού; Και ποιοι άραγε οι περίφημοι μάγοι εξ ανατολών;

Σας έχει άραγε προβληματίσει το γεγονός, ότι στην Αγία Γραφή δεν έχουμε την ακριβή χρονολογία (ημέρα, μήνα, έτος) της γέννησης του Χριστού; Μάλλον ο Θεός δεν θέλει να γιορτάζουμε και να αγιοποιούμε ημέρες, μήνες, χρόνια ή άλλα πρόσωπα εκτός του Υιού. Άλλωστε η 25^η Δεκεμβρίου, όπως γνωρίζουμε, καθιερώθηκε ως ημέρα γέννησης του Ιησού για άλλους λόγους. Αυτό έγινε το 336 μ.Χ. επί βασιλείας του αυτοκράτορα Κωνσταντίνου, όταν επίσκοπος της Ρώμης ήταν ο Ιούλιος ο Α΄. Γιατί όμως; Σε ολόκληρη την Ευρώπη και ιδιαίτερα στην περιοχή της Μεσογείου, οι παραδόσεις των λαών περιείχαν πολλές θρησκευτικές γιορτές γύρω από την 25^η Δεκεμβρίου. Οι Ρωμαίοι στις παγανιστικές γιορτές που ήταν αφιερωμένες στον θεό Κρόνο (Saturnalia), την ημέρα αυτή άναβαν κεριά, έπναν πολύ, στόλιζαν τα σπίτια τους, ασπάζονταν μεταξύ τους και μοίραζαν δώρα στους φτωχούς.

Στη θρησκεία της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, μέχρι τη διακυβέρνηση από τον Κωνσταντίνο, κυρίαρχη ήταν η λατρεία του ήλιου (Μιθραϊσμός). Ο Κωνσταντίνος, που βασιλεύσε από το 324 έως το 337 μ.Χ., επέβαλε την ήπια συγχώνευση Χριστιανισμού και Μιθραϊσμού, καθιερώνοντας τον Χριστιανισμό σαν την επίσημη θρησκεία του κράτους. Καθιέρωσε, λοιπόν, την 25^η Δεκεμβρίου σαν ημέρα γέννησης του Χριστού για να αποκόψει προοδευτικά τους ανθρώπους από την επιστροφή στις ειδωλολατρικές παραδόσεις. Για λόγους διπλωματίας και πολιτικής ήθελε όμως να συνδυάσει την ημέρα γέννησης του Χριστού με

την προηγούμενη μεγάλη γιορτή, επιτυχάνοντας έτσι την ομαλή μετάβαση στον χριστιανισμό χωρίς την πλήρη αποκοπή από τις προηγούμενες λατρευτικές συνήθειες. Έτσι πολλά παγανιστικά έθιμα απορροφήθηκαν από τον Χριστιανισμό και έγιναν «χριστιανικά», ενώ η ημερομηνία της προηγούμενης μεγάλης γιορτής τους, των Σατουρναλίων, έγινε κι αυτή «χριστιανική»!

Πολλές προσπάθειες έχουν γίνει για τον προσδιορισμό της ακριβούς ημερομηνίας γέννησης του Ιησού, της ύπαρξης του άστρου της Βηθλεέμ και των μάγων. Πρόσφατα μελέτησα ένα συναρπαστικό βιβλίο του κ. Σωτήρη Σοφία με τίτλο: «Κώδικας Άστρο του Ιησού», από το οποίο και θα δανειστώ αρκετές πληροφορίες. Τα τελευταία χρόνια, με την τελειοποίηση των υπολογιστών, μπορούμε να δούμε στον προσωπικό μας υπολογιστή αναλυτικά τον ουρανό την εποχή της γέννησης του Χριστού με τη χρήση πλανηταριακών προγραμμάτων. Τα καταπληκτικά αυτά εργαλεία γνώσης χρησιμοποιούν πολύπλοκους αλγόριθμους και υπολογίζουν τις κινήσεις του ήλιου και των πλανητών σε μεγάλο βάθος χρόνου. Έτσι βοηθούν τους ερευνητές να επιλύουν μεγάλα προβλήματα, με αποτέλεσμα οι καλόπιστοι αναζητητές της επιστημονικής αλήθειας να βρίσκονται ολοένα και πιο κοντά σ' αυτήν.

Το έτος 496 μ.Χ. ο μοναχός Διονύσιος ο Μικρός καταφθάνει και εγκαθίσταται στη Ρώμη. Είχε γεννηθεί στη Σκυθία (σημερινά σύνορα Ρουμανίας-Ουκρανίας) κοντά στις ακτές του Δούναβη. Ήταν συγγραφέας, μαθηματικός και αστρονόμος. Ο πάπας Ιωάννης ο Ι΄ του αναθέτει το 525 μ.Χ. να φτιάξει κατάλογο με τις ημερομηνίες του Πάσχα για τις προσεχείς δεκαετίες. Από λάθος υπολογισμό, όμως, θεώρησε ως έτος γέννησης του Χριστού το 754 από κτίσεως Ρώμης αντί για το 750, ενώ παρέλειψε και το έτος μηδέν που δεν υπήρχε ως αριθμός, αφού καθιερώθηκε από τους Άραβες τον 12^ο αιώνα. Έτσι, λοιπόν, στο καινούργιο ημερολόγιο έχουμε απόκλιση κατά 5 τουλάχιστον χρόνια.

Ο Χριστός γεννήθηκε όταν ο Ηρώδης ο Μέγας ήταν βασιλιάς της Ιουδαίας. Σύμφωνα με τον Ιουδαίο ιστορικό Φλάβιο Ιώσηπο, ο Ηρώδης πέθανε μετά από μία έκλειψη Σελήνης και λίγο πριν από το Πάσχα των Εβραίων. Ανατρέχοντας στη βάση δεδομένων του πλανηταριακού προγράμματος Redshift 5, βρίσκουμε ότι η μόνη ημερομηνία που έγινε έκλειψη σελήνης πριν το Πάσχα είναι η 13^η Μαρτίου του 4 π. Χ. Συνεπώς ο Ηρώδης πέθανε το 4 π.Χ. Δεν γνωρίζουμε ακριβώς, πόσο καιρό πριν τον θάνατό του διέταξε τη σφαγή των νηπίων κάτω των 2 ετών. Όμως, σύμφωνα με ιστορικούς ερευνητές, η μεγάλη απογραφή της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, που κατέληξε στη μετακίνηση του Ιωσήφ και της Μαρίας προς τη Βηθλεέμ, έγινε το έτος 8 π.Χ. επί αυτοκράτορα Οκταβιανού Αυγούστου. Φυσικά στην τεράστια Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία η απογραφή θα απαιτούσε αρκετούς μήνες για να ολοκληρωθεί και ήταν λογικό να επεκταθεί χρονικά και προς το 7 π.Χ.

ή σημασία έχει ότι ΗΛΘΕ;

Τι συνέβη όμως την εποχή του Χριστού; Ποιο παράξενο και πρωτόγνωρο φαινόμενο παρατήρησαν οι μάγοι που τους έκανε να στραφούν προς τη δύση;

Ορισμένες παραδόσεις τους αναφέρουν σαν βασιλιάδες, βασιζόμενες κυρίως στην προφητεία που υπάρχει στον Ψαλμό 72/10: «Οι βασιλείς της Θαρσείς και των νήσων θέλουνσι προσφέρει προσφοράς Οι βασιλείς της Αραβίας και της Σεβά θέλουνσι προσφέρει δώρα». Όμως εδώ, ο Ψαλμωδός θέλει μάλλον να τονίσει την οικουμενικότητα του ερχόμενου Μεσσία ο οποίος θα είναι «βασιλιάς βασιλιάδων». Άλλωστε η περιοχή της Θαρσείς ταυτίζεται με φοινικική αποικία στην Ισπανία που ήταν το τέλος του τότε γνωστού κόσμου (Ιωνάς 1/3). Το όνομα Σαβά ή Σεβά δηλώνει έναν λαό που κατοικούσε πιθανότατα στην Αραβία. Το βασίλειο του Σαβά είχε καταστεί πλούσιο και φημισμένο εξαιτίας του εμπορίου χρυσού και θυμιάματος που έκανε μεταξύ ανατολικής Αφρικής, Ινδίας και Μεσογείου (Ησαΐας 60/6, Ιερεμίας 6/20, Ιεζεκιήλ 27/22). Στο Α΄ Βασιλέων 10/1-10 περιγράφεται η επίσκεψη της βασίλισσας του Σαβά στην αυλή του βασιλιά Σολομώντα. Αν το όνομα Σεβά δηλώνει ξεχωριστό λαό, αυτός πι-

ιερείς, οι Μάγοι γνώριζαν πολύ καλά την Παλαιά Διαθήκη και τις προφητείες για την έλευση του Κυρίου. Τη γνώση αυτή την είχαν φέρει στην Περσία, οι Εβραίοι αιχμάλωτοι πολέμου που ανήκαν στην εβραϊκή κοινότητα της Βαβυλώνας. Η ακμάζουσα εβραϊκή κοινότητα της Βαβυλώνας δημιουργήθηκε μετά την κατάκτηση των Ιεροσολύμων το 586 π.Χ. από τους Βαβυλωνίους και τη μεταφορά των Εβραίων αιχμαλώτων στην πρωτεύουσά τους. Όταν λοιπόν το 539 π.Χ. οι Πέρσες κυριεύσαν με τη σειρά τους τη Βαβυλώνα, πήραν σαν αιχμαλώτους ορισμένους από τους Εβραίους που βρήκαν στην πόλη. Έτσι η γνώση των Εβραίων για το ιερό βιβλίο τους, την Παλαιά Διαθήκη, πέρασε με τα χρόνια στις τοπικές περσικές κοινωνίες. Ίσως κάποιοι που έγιναν μετέπειτα Μάγοι να ήταν οι απόγονοι των Εβραίων αιχμαλώτων και να είχαν μεταδώσει στα ιερατεία της εποχής τις προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης. Σύμφωνα με το Ευαγγέλιο του Ματθαίου, οι Μάγοι γνώριζαν από την Παλαιά Διαθήκη την περίφημη προφητεία του Μιχαΐα για τη γέννηση του Χριστού (Ματθ. 2/1-6, Μιχαΐας 5/2). Αυτή λοιπόν ήταν η προφητεία που είχαν πάντα στο μυαλό τους οι Μάγοι και περίμεναν το γεγονός

“ Σας έχει άραγε προβληματίσει το γεγονός, ότι στην Αγία Γραφή δεν έχουμε την ακριβή χρονολογία (ημέρα, μήνα, έτος) της γέννησης του Χριστού; Μάλλον ο Θεός δεν θέλει να γιορτάζουμε και να αγιοποιούμε ημέρες, μήνες, χρόνια ή άδηλα πρόσωπα εκτός του Υιού. ”

θανότατα κατοικούσε στην Βόρεια Αφρική (Γένεσις 10/6). Οι δύο λαοί αναφέρονται μαζί στον Ψαλμό 72/10 στο πρωτότυπο κείμενο. Επομένως ο Ψαλμωδός θέλει να μας τονίσει για τον Χριστό, ότι θα είναι ο βασιλιάς όλου του κόσμου.

Άλλωστε αν οι Μάγοι ήταν βασιλιάδες, δεν θα ήταν αστρονόμοι και δεν θα ταξίδευαν ποτέ χωρίς συνοδεία. Τουλάχιστον ένας στρατός υπηκόων και αυλικών θα τους ακολουθούσε και θα έπρεπε να έχουν πολλές καμήλες για τα εφόδια του ταξιδιού. Φανταστείτε να προσκύναν τον Ίησού και απ' έζω να περίμεναν δεκάδες άτομα. Θα κατέφθανε αμέσως ο στρατός του Ηρώδη. Θα μπορούσαν πάλι να αναχωρήσουν από τη χώρα κρυφά χωρίς να γίνουν αντιληπτοί; Το σίγουρο είναι ότι ήταν αξιωματούχοι της θρησκείας τους, σεβαστοί και στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Γι' αυτό έγιναν δεκτοί από τον Ηρώδη και ταξίδεψαν ασφαλείς σε κάθε πόλη ή χωριό που σταματούσαν.

Σύμφωνα με τον Έλληνα ιστορικό Ηρόδοτο, «Μάγοι» ονομάζονταν η μία από τις έξι γενιές των Μήδων (Περσών) που εκτελούσαν καθήκοντα ιερών και ονειροκριτών. Την εποχή εκείνη στην Περσία ήταν διαδεδομένος ο Ζωροαστριζμός, η θρησκεία του Ζαρατούστρα. Επομένως οι Μάγοι πρέπει να ήταν ιερείς του Ζαρατούστρα που ασχολούνταν με τη μελέτη των άστρων. Σαν

που θα την επιβεβαίωνε.

Στο μνημειώδες έργο του Μάρκο Πόλο που περιγράφει τα ταξίδια του, υπάρχει μια καταπληκτική αναφορά στους Μάγους της Ανατολής. Ντόπιοι κάτοικοι σε μια μικρή πόλη της Περσίας, την Σάβε (Saveh), που βρίσκεται περίπου 125 χιλιόμετρα Ν.Δ. της Τεχεράνης, έδειξαν με υπερηφάνεια στον Μάρκο Πόλο - κατά τη διάρκεια του ταξιδιού του προς την Κίνα το 1271 μ.Χ. - τους τάφους τριών μάγων. Ήταν θαμμένοι, ο ένας δίπλα στον άλλο, σε περίτεχνα μαυσωλεία. Μήπως η Σεβά ή Σαβά των προφητειών είναι η πόλη Σάβε με ένα μικρό αναγραμματισμό;

Τι όμως είδαν οι Μάγοι στον ουρανό; Η απάντηση είναι ότι τρία μόνο ουράνια φαινόμενα θα μπορούσαν να προκαλέσουν το ενδιαφέρον των μυστών του ουρανού:

1. Η έκρηξη ενός γειτονικού υπερκαινοφανούς αστέρα (σουπερνόβα). Η εντυπωσιακή έκρηξη ενός αστέρα που φτάνει στο τέλος της ζωής του και για αρκετές εβδομάδες έχει λαμπρότητα που επισκιάζει όλους τους γειτονικούς αστέρες. Αλλά αυτό το φαινόμενο, που είναι σπανιότατο και συμβαίνει ένα κάθε χίλια χρόνια, θα μπορούσαν να το δουν χιλιάδες άνθρωποι και όχι μόνο οι Μάγοι, όπως φαίνεται από το Ευαγγέλιο του Ματθαίου.

Χριστουγεννιάτικες παραδόσεις ή σημασία έχει ότι ΗΛΘΕ;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 3

Επιπλέον, όπως γνωρίζουμε σήμερα, κανένα υπόλειμμα τέτοιας έκρηξης δεν είναι καταγεγραμμένο στους χάρτες του ουρανού που αφορούν την εποχή αυτή.

2. Ένας άγνωστος κομήτης μακράς περιόδου, που όμως δεν έχει ξαναεμφανιστεί, γιατί οι κομήτες που έχουν γνωστή περίοδο, έχουν καταγραφεί και τους έχουν δοθεί τα ονόματα αυτών που πρώτοι τους παρατήρησαν. Οι κομήτες όμως, ακόμα και στην αρχαιότητα, ήταν αξιοπρόσεκτα ουράνια αντικείμενα και πουθενά δεν υπάρχει αναφορά για εμφάνιση κομήτη την περίοδο αυτή. Πουθενά σε κανένα αρχαίο κείμενο δεν αναφέρεται κομήτης την εποχή εκείνη, ούτε από τους Κινέζους, ούτε από τους Κορεάτες, οι οποίοι κράταγαν λεπτομερή αρχεία για τους κομήτες.

3. Κάποια εντυπωσιακή σύνοδος πλανητών που θα προξενούσε κατάπληξη στους παρατηρητές του ουρανού εξαιτίας της μοναδικότητάς της και κάποιας «παράξενης» συμπεριφοράς των πλανητών. Είναι το μοναδικό από τα τρία φαινόμενα που δείχνει «κατεύθυνση», αφού, όταν οι πλανήτες δύνουν σηματοδοτούν επακριβώς και το σημείο του ορίζοντα, τη Δύση. Το φαινόμενο της συνόδου των πλανητών διαρκεί μερικές ημέρες έως λίγους μήνες, ανάλογα με το ποιοι πλανήτες την σχηματίζουν. Οι πλανήτες που μπορούν να δώσουν εντυπωσιακές συνόδους είναι οι ορατοί πλανήτες, δηλαδή ο Ερμής, η Αφροδίτη, ο Άρης, ο Δίας και ο Κρόνος, αν συνδυαστούν κατάλληλα μεταξύ τους.

Πάντως, δεν ήταν το γεγονός της συνόδου Ερμή, Αφροδίτης ή Άρη με κάποιον από τους Δία ή Κρόνο που οδήγησε τους Μάγους στην Ιουδαία, αφού οι σύνοδοι θα κρατούσαν τρεις έως τέσσερις ημέρες, ενώ εμείς ψάχνουμε για κάτι που κράτησε έξι περίπου μήνες το λιγότερο, όσο δηλαδή η προετοιμασία και το επικό τους ταξίδι από την Περσία στην Ιουδαία.

Αν γυρίσουμε τον χρόνο στον ουρανό του 7 π.Χ. και προσομοιώσουμε το ηλιακό πλανητικό σύστημα, βρίσκουμε ότι τότε συνέβη ένα καταπληκτικό και μοναδικό γεγονός στον αστερισμό των Ιχθύων. Η σύνοδος Δία - Κρόνου που συνέβη εκείνη την περίοδο, ήταν μία σύνοδος που, αν αποκριπογραφηθεί, δείχνει ότι είναι μοναδική στην ιστορία του ανθρώπινου γένους. Κατ' αρχάς ήταν μία σύνοδος που δεν συνέβη μόνο μία φορά, όπως συνήθως, κατά το χρονικό διάστημα που οι δύο πλανήτες ταξιδεύουν αγκαλιασμένοι, αλλά 3 φορές! Στις 4 Ιουνίου, στις 23 Σεπτεμβρίου και στις 13 Δεκεμβρίου. Στις 12 Νοεμβρίου του 7 π.Χ. ο γίγαντας πλανήτης Δίας φαινόταν εντελώς ακίνητος στον ουρανό σε σχέση με τα μακρινά άστρα, ενώ και ο Κρόνος, επειδή πλησίαζε στο τέλος της ανάδρομης κίνησής του, φαινόταν και αυτός σχεδόν ακίνητος! Είδαν λοιπόν οι Μάγοι το θεϊκό σημάδι: τους δύο από τους πέντε ορατούς πλανήτες «ακίνητους» στον ουρανό! Μήπως ήταν λοιπόν η 12^η Νοεμβρίου του 7 π.Χ. η ημέρα που προσκύνησαν το «παιδίον», (Ματθαίος 2/9-11);

Συνεχίζοντας την έρευνα στη βάση των δεδομένων του υπολογιστή, αποκαλύπτεται άλλο ένα μοναδικό μυστικό: στις 23 Οκτωβρίου του 7 π.Χ. έχουμε και δεύτερη έκλειψη του ηλίου μέσα στην ίδια χρονιά. Βάζοντας, από περιέργεια, το πρόγραμμα να ψάξει για ηλιακές εκλείψεις από το 200 π.Χ. μέχρι το 200 μ.Χ. δεν βρίσκουμε άλλη περίπτωση που να έχουμε δύο εκλείψεις μέσα στην ίδια χρονιά!

Στις 5 Μαρτίου του 6 π.Χ., για να δώσει ο Δίας ένα εντυπωσιακό τέλος στο γεγονός το οποίο σημάδεψε ανεξίτηλα την ανθρωπότητα, έκανε μία εκπληκτική σύνοδο με τον πλανήτη Άρη!

Αν είμαστε καλόπιστοι ερευνητές της αλήθειας, θα συμφωνήσουμε με τον Λόγο του Θεού, έστω και αν ΔΕΝ μπορούμε να αποδείξουμε ΑΚΡΙΒΩΣ πότε γεννήθηκε ο Ιησούς, ο οποίος όμως, κατέβηκε πραγματικά στη Γη, για να πραγματοποιήσει το τέλει σχέδιο της Σωτηρίας μας. Βεβαίως, άνθρωποι που δεν είναι καλόπιστοι, επιστήμονες ή όχι, υπήρξαν και θα υπάρχουν πάντοτε, για να επιβεβαιώνουν τη ρήση του σπουδαίου Γάλλου μαθηματικού, φυσικού, ερευνητή και συγγραφέα Μπλεζ Πασκάλ (1623-1662): «Οι άπιστοι είναι οι πλέον...εύπιστοι». Μπορούν δηλαδή να πιστέψουν οτιδήποτε, αρκεί να μην πιστέψουν την αλήθεια!

Τελικά, δεν έχει και τόσο σημασία, πότε ακριβώς γεννήθηκε ο Ιησούς, τι ήταν το άστρο της Βηθλεέμ, πόσοι και ποιοι ήταν οι Μάγοι. Σημασία έχει ότι, κάποια ευλογημένη στιγμή στη ζωή μας, Τον γνωρίσαμε, πιστέψαμε σ' Αυτόν και σωθήκαμε. Είμαστε ευτυχισμένοι σ' αυτή τη ζωή, παρά τις δυσκολίες και τα εμπόδια που μας βάζει ο εχθρός των ψυχών μας, αλλά και εμείς οι ίδιοι πολλές φορές. Θα είμαστε όμως ευτυχισμένοι και στην αιωνιότητα, δηλαδή σε μια ζωή χωρίς τέλος... Αμήν!

Κώστας Μπελούκας
Μαθηματικός

Αναφορές:

- 1) Αγία Γραφή (Εκδόσεις Βιβλικής Εταιρίας, Εκδόσεις Πέργαμος)
 - Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο 1/18 – 2/23
 - Κατά Λουκάν Ευαγγέλιο 2/1-20, 3/1-2
- 2) «Συνοπτική Εγκυκλοπαίδεια της Αγίας Γραφής», Henry Halley.
- 3) «Το Άστρο των Χριστουγέννων», άρθρο του κ. Αντώνη Δ. Περίαλη (Μαθηματικός - Ηλεκτρονικός) στο «Ελεύθερο Βήμα» (Δεκέμβρ. 2018 - Μαρτ. 2019).
- 4) «Κώδικας Άστρο του Ιησού», βιβλίο του κ. Σωτ. Σοφιά (Τοπογράφος Μηχανικός του ΕΜΠ και ερευνητής αστρονομικών φαινομένων), Εκδόσεις Λ. Γεωργιάδης 2007.
- 5) Γραφικά και βάσεις δεδομένων των πλανηταριακών προγραμμάτων Redshift 5 και Celestron's The Sky.

ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Ο ΩΝ Ο ΗΝ ΚΑΙ Ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ

Οταν ήρθε το πλήρωμα του χρόνου το σύμπαν κινήθηκε, η γη ετοιμάστηκε με τους προφύτες να μιλούν φανερά για την έλευση του Μεσσία αλλά οι δικοί του δεν τον δέχτηκαν. Δεν περίμεναν έναν Βασιλιά που γεννήθηκε σε μια φάτνη, φτωχός και άσημος. Δεν αντιλήφθηκαν την παρουσία Του ανάμεσα τους. Τυφλώθηκαν από εγωισμό και υπερηφάνεια. Το ίδιο συμβαίνει και σήμερα καθώς πλησιάζει η έλευσή Του, γιατί οι ανθρώπινες προσδοκίες και αδυναμίες δεν έχουν αλλάξει και πολύ από τότε.

Ο Παύλος γράφει στην Β΄ Κορ. 8/9 ότι ο Ιησούς Χριστός άφησε τον πλούτο και τη δόξα του και έγινε φτωχός για τον δικό μας πλουτισμό. Άφησε τη βασιλική του εξουσία και μεγαλοπρέπεια και έγινε ασήματος - παρεξηγημένος - περιφρονημένος.

Ο αιώνιος Θεός που δεν τον χωρούσαν οι ουρανοί παραδόθηκε στον περιορισμό του χρόνου και του χώρου. Μυστήριο, ο δημιουργός του σύμπαντος περιορίστηκε σε ένα ανθρώπινο σώμα.

Ο Ιωάννης στο Ευαγγέλιο του (1/14) γράφει: «Και ο Λόγος έγινε σάρξ και κατώκησε μεταξύ ημών».

Ο Θεός Λόγος είναι φως έτσι ώστε να μην κυριαρχεί το σκότος. Λόγος ζωντανός που δημιούργησε τη ζωή και τη συντηρεί. Γίνεται ένας από εμάς χωρίς αμαρτία και ζει ανάμεσα μας. Τον βλέπουμε και Τον νιώθουμε με τα μάτια της πίστης μας, του νου και της καρδιάς μας. Έρχεται να μας συναντήσει εκεί που Τον επικαλούμαστε, σε κάθε περίπτωση, προσφέροντας πρώτος χέρι συμφιλίωσης και Θείας συγκατάβασης.

(Αποκ. 1/8)

Η ενσάρκωμένη προσωπικότητά Του είναι ένα μοναδικό γεγονός που δεν συνέβη ποτέ ούτε ξανά θα συμβεί. Όπως και οι μηχανισμοί της δημιουργίας που χρησιμοποίησε ο Θεός πολλές φορές, εξακολουθούν να βρίσκονται πέραν της δυνατότητας κατανόησής μας, ενώ εμείς, έκπληκτοι, παρακολουθούμε πώς αυτή η δημιουργία ξεδιπλώνεται στο χρόνο.

Θαυμάζουμε δε τη βαθιά πολυπλοκότητα του κόσμου γύρω μας, φθάνοντας να παραδεχθούμε ότι υπάρχουν και κόσμοι πνευματικοί, τους οποίους δεν μπορούμε να αντιληφθούμε με τις ανθρώπινες αισθήσεις μας.

Μας εκπλήσσει η συνένωση της πνευματικής και φυσικής σφαίρας, οι οποίες πλέον δεν διαχωρίζονται. Δημιουργός και πλάσμα συναντώνται στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Η σπουδαιότητα αυτής της ένωσης φέρνει την υπόσχεση της αιώνιας ζωής σε όλους μας.

Αυτό είναι το μεγαλείο της προσωπικότητας του Κυρίου μας. Αυτό είναι το μυστήριο

της παρουσίας Του και της σύντομης ζωής του Χριστού στη γη. Με τη συγκλονιστική πορεία Του από τον ουρανό στη φάτνη, από εκεί στον Γολγοθά και από εκεί ξανά στον ουρανό, ο αναστημένος Κύριος σηματοδοτεί και εγγυάται το αγαθό της σωτηρίας μας και τη διαφύλαξη της ψυχής μας σε αιώνια ζωή μαζί του. Στην αιώνια πνευματική ατμόσφαιρα της δόξας και του φωτός Του, στην αρμονία της αγάπης του Θεού.

**Παναγιώτης Βαϊκούσης,
Πτολεμαΐδα**

Η ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΛΟΥΚΑ -

Η καταγωγή μου είναι από την Κέρκυρα. Γεννήθηκα στην Αθήνα το 1953. Οι γονείς μου, όταν ήμουν μικρή ακόμα, χώρισαν. Έτσι, από πολύ νωρίς, γνώρισα τη δύσκολη και γεμάτη προβλήματα ζωή της χωρισμένης οικογένειας. Η μητέρα μου, με την οποία ζούσα, ήταν τραγουδίστρια, με αποτέλεσμα, καθώς μεγάλωνα, αφού δεν γινόταν εξ' άλλου διαφορετικά, να την ακολουθώ στις μετακινήσεις της από τόπο σε τόπο, στις περιόδους της, τουλάχιστο τα καλοκαίρια. Αν και μικρή στην ηλικία, μπορούσα να καταλαβαίνω σιγά σιγά τι με περίμενε καθώς μεγάλωνα. Για να προχωρήσω στα γράμματα, ούτε συζήτηση. Με δυσκολία τελείωσα το δημοτικό σχολείο. Σε ηλικία 16 ετών γνώρισα τον σύζυγό μου, άνθρωπο της νυχτερινής ζωής και αυτός. Την ίδια εποχή, μια και είχα καλή φωνή, όπως μου έλεγαν, άρχισα να μπαίνω σιγά σιγά στον χώρο της νυχτερινής ζωής και του λαϊκού κυρίως τραγουδιού.

Δεν πέρασε πολύς καιρός για να αντιληφθώ πόσο άσχημα είχα μπλέξει και πιο θα ήταν το μέλλον μου. Δυστυχώς δεν έβλεπα να υπάρχει επαγγελματική λύση. Ήμουν μπλεγμένη για καλά. Η δουλειά άρχιζε στις 10 το βράδυ και τελείωνε συνήθως... όταν έβγαине ο ήλιος. Πόσο μάταιες, ψεύτικες και άσχετες με την πραγματικότητα αποδείχθηκαν για μένα οι υποσχέσεις περί «ευτυχομένης ζωής». Αντίθετα η «νύχτα» αποδείχθηκε σκληρή, δύσκολη, βρώμικη, απογοητευτική, ψεύτικη, ανούσια, μάταιη κλπ.

Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον και ενώ ακόμα ήμουν νέα κοπέλα, απέκτησα και το πρώτο μου παιδί. Πίστευα ότι με το παιδί θάβρισκα αυτό που ζητούσα. Αλλά και πάλι τα γεγονότα με διέψευσαν οικτρά. Άρχισα να ζητώ κάτι άλλο. Ποτέ μου δεν πίστεψα ότι αυτή πρέπει να είναι η ζωή. Αναζητούσα, αλλά δεν εύρισκα τίποτα που να με γεμίζει. Δεν είναι δυνατόν, έλεγα, να είναι αυτή η πραγματική ζωή. Αισθανόμουν στα βάθη μου κενό, απαισιοδοξία, θλίψη, ενοχές. Εγώ, τελείως διαφορετική φανταζόμουν ότι είναι η ζωή. Κούφια τώρα τα έβλεπα όλα και μάταια, όπως και αυτά τα χειροκροτήματα που πολλές φορές εισέπραττα. Πρέπει στο σημείο αυτό να ομολογήσω ότι στα βάθη μου διατηρούσα, από μικρό παιδί, σεβασμό και μια αόριστη και γενική θα την έλεγα, πίστη στον Θεό, τον οποίο όμως δεν γνώριζα, ούτε υποπτευόμουν πόσο καλός είναι. Όμως Τον αναζητούσα.

Σε πολύ γενικές γραμμές έτσι είχαν τα πράγματα μέχρι το 1986. Η οικογένειά μου είχε αυξηθεί σε αριθμό. Εκτός από την κόρη μου, στο μεταξύ απέκτησα ένα αγόρι και ένα ακόμα κορίτσι (δίδυμα). Τότε ήταν που, καθώς βρισκόμουν σε απόγνωση, ζητούσα από τον Θεό να επέμβει Εκείνος στη ζωή μου, γιατί η γενική κατάστασή μου ήταν σαν να ζούσα στην κόλαση. Οι πολλές απογοητεύσεις, οι συνεχείς καυγάδες με τον σύζυγό μου, τα συνεχώς αυξανόμενα οικογενειακά έξοδα, τα χρέη που δεν έλειπαν, αφού είχαν μπει στη ζωή μας εν τω μεταξύ και άλλες «συνήθειες» της νυχτερινής ζωής, που με προβλημάτιζαν. Ενώ βρισκόμουν σ' αυτή την κατάσταση, έλαβα από τα αδέρφια μου, που έμεναν στη Μεμβούρνη Αυστραλίας πρόσκληση, με την οποία ήθελαν να τους επισκεφτώ, με δικά τους έξοδα. Πόσο

πολύ είχα ανάγκη αυτής της αλλαγής. Ήμουν τότε 33 ετών, με τρία παιδιά, με τη ζωή μου πνιγμένη μέσα στο ξενύχτι και την απελπισία. Αισθανόμουν σαν γριά!

Δεν πίστευα ότι ο άνδρας μου θα μου επέτρεπε να απουσιάζω ένα περίπου μήνα. Στην αρχή αντέδρασε, μετά με άφησε να φύγω. Τώρα αναγνωρίζω ότι ήταν το χέρι του Θεού, που έβλεπε και γνώριζε τα βάθη μου και τη διάθεση της καρδιάς μου. Στην Αυστραλία έγινε το μεγάλο θαύμα. Ο ένας από τα δύο αδέρφια μου, ο Γιώργος, στο σπίτι του οποίου και βασικά φιλοξενήθηκα, μου μίλησε για την αγάπη του Θεού, το έργο του Ιησού Χριστού στον Σταυρό για κάθε άνθρωπο, όσο αμαρτωλός και να είναι κλπ. Πήγαμε στην εκκλησία. Στις ελάχιστες μέρες που έμεινα στην Μεμβούρνη, είδα τη διαφορετική ζωή των Χριστιανών. Άκουσα κηρύγματα, απλά και καθαρά, από τον Άγιο Λόγο του Θεού. Όλα αυτά τα πρωτόγνωρα για μένα, ήταν το κάτι άλλο. Δεν μπορούσα να καταλάβω πως ο Θεός αγαπούσε και εμένα την τόσο αμαρτωλή. Και όμως, ο Θεός της αγάπης με επισκέφθηκε. Με έλεψε. Του παρεχώρησα την καρδιά μου. Πίστεψα στο έργο του Σταυρού, που έκανε ο Χριστός και για μένα. Μετανόησα για την προηγούμενη βρώμικη και γεμάτη αμαρτία ζωή μου. Ομολόγησα ενώπιον της εκκλησίας τον Χριστό Σωτήρα, Λυτρωτή και Κύριό μου. Βαπτίστηκα την προηγούμενη μέρα της αναχωρήσεώς μου από τη Μεμβούρνη.

Ο αδελφός Τέλης Κολλιού, ποιμένας της εκκλησίας, μαζί με δύο λόγια αγάπης και πνευματικής ενθάρρυνσης, που μου είπε, μου έδωσε και ένα γράμμα για τον αδελφό Παντελή Ρήγα, με την παράκληση να του τηλεφωνήσω στον αριθμό που ήταν σημειωμένος επάνω στον φάκελο, και εκείνος θα φρόντιζε να το παραλάβει. Έτσι και έγινε. Μετά λίγες ημέρες ήλθε ο αδελφός με τη σύζυγό του και μας επισκέφθηκαν. Γνωρίζουν τον σύζυγο και τα παιδιά. Μας μίλησαν για την αγάπη του Θεού. Χάρηκα πάρα πολύ. Μείναμε σύμφωνοι να τηλεφωνηθούμε, γιατί είχα πολλές απορίες και ερωτηματικά σχετικά με την καινούργια μου ζωή. Επειδή ο σύζυγός μου δεν δεχόταν τις αλλαγές της ζωής μου, και κυρίως να πηγαίνω σε κάποια εκκλησία,

ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

παρακάλεσα τον αδελφό Ρήγα αν μπορούσε να μιλάμε στο τηλέφωνο για πνευματικά θέματα, αλλά μόνο μετά τις 10 το βράδυ, που ο άντρας μου πήγαινε στο νυχτερινό κέντρο του. Ευχαριστώ τον Θεό, διότι επί τέσσερα χρόνια, κάθε βράδυ από τις 10 έως τις 11 είχαμε μελέτη και προσευχή. Εγώ, σαν νήπιο πνευματικά που ήμουν, δεν χόρταινα να ακούω τα ευλογημένα μηνύματα του Λόγου του Θεού και να ρωτώ, ζητώντας απαντήσεις στις πολλές μου απορίες. Τα χρόνια αυτά συμμαλετήσαμε – τηλεφωνικά πάντοτε – πολλά από τα βιβλία του Λόγου του Θεού, όπως οι Ψαλμοί, τον Ησαΐα, το κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο, τις Πράξεις των Αποστόλων, την Αποκάλυψη, κτλ. Οι ώρες αυτές έγιναν σταθμός στην πνευματική μου ζωή. Αυτή την εποχή, με πολλές δυσκολίες, συνδέθηκα και με την εκκλησία της Νέας Ιωνίας, της οποίας περιοδικά παρακολουθούσα τις συνάξεις. Πάντοτε θυμάμαι και ευχαριστώ τον Θεό για τους αδελφούς και τις αδελφές της εκκλησίας αυτής, για την αγάπη και την πνευματική τους συμπαράσταση.

Ταυτόχρονα με αυτές τις ευλογίες που ο Κύριος μου χάριζε, άρχισε και ένας μεγάλος πόλεμος από μέρους του εχθρού των ψυχών μας, του διαβόλου. Μάχες και πόλεμος από τους συγγενείς και φίλους, αλλά ιδιαίτερα από τον άντρα μου, ο οποίος επέμενε να ξαναγυρίσω στην παλιά μου δουλειά, τα μπουζούκια, το τραγουδι κλπ. Έφθασε μέχρι το σημείο να με απειλεί ότι θα με εγκαταλείψει. Σ' όλα αυτά, που οι λεπτομέρειές τους δεν περιγράφονται, ο Κύριος και οι προσευχές των αδελφών, όχι μόνο με κράτησαν, αλλά και με δυνάμωναν καθημερινά. Τώρα δόξαζα και ευχαριστούσα τον Κύριό μου και Θεό μου, που με έβγαλε από τον λάκκο της ταλαιπωρίας (Ψαλμ.4/2), αλλά και από τον βόθρο. Πώς να ξαναγυρίσω πίσω; Τον ευχαριστώ, γιατί είχα πλέον πάρει στέρεα απόφαση να μείνω πιστή μέχρι θανάτου (Αποκ. 2/10).

Αυτή την πολύ δύσκολη περίοδο για μένα ο Κύριος μου χάρισε και το τέταρτο παιδί μου, την Βαλεντίνα. Το παιδί αυτό ήταν μια λύση από Θεού για μένα, ώστε να απαλλαγώ έστω και προσωρινά από τις συνεχείς απειλές του συζύγου μου, που επίμονα εξακολουθούσε να ζητεί να επανέλθω στη δουλειά της νύχτας. Τόσο η περίοδος της κυοφορίας μου, όσο και ο ερχομός στη ζωή του παιδιού αυτού, ήταν ένα ζωντανό θαύμα του Θεού. Δύσκολη εγκυμοσύνη, κλονισμένη υγεία με αιμορραγίες. Διωγμοί και απειλές. Χρήματα για το νοσοκομείο, και ασφάλιση σε κάποιο Ταμείο δεν υπήρχαν. Είχα όμως θαυμαστό Κύριο. Πρόωρα, μετά από σοβαρό πρόβλημα, με μετέφεραν εκτάκτως στο μαιευτήριο «Αλεξάνδρα». Το νοσοκομείο αυτό την ημέρα της εισαγωγής μου, γιόρταζε κάποια επέτειο του ιδρυτή του, με αποτέλεσμα όποιο περιστατικό εισήγето να έχει δωρεάν νοσηλεία κ.λπ. Η Βαλεντίνα γεννήθηκε πρόωρα.

Ήταν 1500 γραμμάρια. Εγώ έμεινα μέσα 15 μέρες, το δε παιδί μου 3 μήνες σε θερμοκοιτίδα. Οι γιατροί δεν πίστευαν ότι θα ζούσε, γι' αυτό με προετοίμαζαν ψυχολογικά. Ο Θεός, όμως, τα φρόντισε όλα. Σήμερα η Βαλεντίνα είναι πιστή κοπέλα και αφιερωμένη στον Σωτήρα της Χριστό.

Ένα άλλο επίσης περιστατικό υπήρξε πράγματι θαυμαστό στη ζωή μου. Πριν μερικά χρόνια στα χέρια μου άρχισε μια μορφή σταδιακής παράλυσης. Οι γιατροί ήταν προβληματισμένοι και απαισιόδοξοι. Δεν απέκλεισαν σοβαρές άλλες εξελίξεις. Με δάκρυα και θερμές προσευχές παρακάλεσα τον Κύριο να με θεραπεύσει, αν ήθελε, για να μπορέσω να μεγαλώσω τα παιδιά μου. Ο Θεός με θεράπευσε. Τον ευχαριστώ και τον δοξάζω. Τι θαυμαστό Θεό έχουμε!

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός τακτοποίησε **το παρελθόν μου**. Κολυμπούσα και βυθιζόμουν στην αμαρτία. Στον βούρκο. Ο Κύριος με συγχώρεσε. Με έβγαλε από εκεί με θαυμαστό τρόπο. Εκείνος έχει αναλάβει **το παρόν μου**. Είμαι, χωρίς να το αξίζω, τώρα παιδί του Θεού (Ιωάν. 1/12). Είμαι χαρούμενη. Τι κι αν ζω μέσα σε δύσκολα οικογενειακά προβλήματα; Στα βάθνη μου έχω ειρήνη.

Περιμένω τον Κύριο Ιησού Χριστό και μέχρις ότου έλθει ετοιμάζομαι. Τέλος, Εκείνος μου έχει εξασφαλισμένο και **το μέλλον μου**. Τον ευχαριστώ από τα βάθνη της καρδιάς μου.

Μακάρι αυτή η ομολογία μου να γίνει ευκαιρία για κάποια ψυχή που ακόμα ζει μακριά από τον Θεό της αγάπης. Αμήν

Μαρία Λουκά - Χριστοπούλου

Πρέπει να υπακούσουμε

Η ιστορία ενός Γάλλου χριστιανού εργάτη που έκρυβε Εβραίους στη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου

Ο Αντρέ Πασκάλ Τροκμέ (André Pascal Trocmé, 1901-1971) μπορεί να μην είναι πασίγνωστος χριστιανός, ήταν όμως άνθρωπος με σπάνια πίστη και θάρρος. Γεννήθηκε το 1901 στο Σαιν Κεντέν (Saint-Quentin) στη Πικαρδία της Βόρειας Γαλλίας, η οποία ήταν επίσης γενέτειρα του Καλβίνου.

Όταν ήταν 11 χρονών, η μητέρα του Αντρέ σκοτώθηκε σε αυτοκινητιστικό ατύχημα, καθώς ο πατέρας του οδηγούσε επικίνδυνα. Μετά τον θάνατο της συζύγου του ο πατέρας του Αντρέ πλημμύρισε από λύπη και αίσθημα ενοχής. Και το γεγονός αυτό για τον Αντρέ – συγκλονισμένος από τον θάνατο της μητέρας του, αλλά με αγάπη στην καρδιά του για τον απαρνηγόρητο πατέρα του – ήταν εκείνο που άρχισε να μορφώνει τη σκέψη του εναντίον της βίας και της εκδίκησης.

Στη διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου έγινε μέλος μιας ομάδας νέων χριστιανών, που προσεύχονταν και μελετούσαν μαζί τον Λόγο του Θεού.

Μια μέρα συνάντησε έναν Γερμανό στρατιώτη. «Πεινάς», τον ρώτησε ο Γερμανός, και του πρόσφερε μαύρο ψωμί. «Όχι», του αποκρίθηκε ο Αντρέ, «αλλά ακόμα και να πεινούσα δεν θα δεχόμουν τίποτα από σένα! Είσαι ο εχθρός!» Ο στρατιώτης, όμως, απάντησε: «Όχι δεν είμαι εχθρός σου. Είμαι χριστιανός. Πιστεύεις στον Θεό;» Ο στρατιώτης του διηγήθηκε ότι στην πόλη Μπρέσλαου (Breslau - σημερινό Wrocław της Δυτικής Πολωνίας) είχε βρει τον Χριστό και Του είχε παραδώσει τη ζωή του. Ήταν ένας χριστιανός ειρηνόφιλος και ο αξιωματικός του, του είχε δώσει την άδεια να πηγαίνει στη μάχη χωρίς όπλα - για να βοηθάει τους τραυματίες. «Συχνά βρίσκομαι σε κίνδυνο. Τότε ψέλνω και προσεύχομαι στον Κύριο», είπε ο Γερμανός. «Αν Εκείνος θέλει να ζήσω, θα ζήσω. Αν όχι...». Φαίνεται ότι αυτός ο άνθρωπος πυρπόλησε την πίστη και το θάρρος του νεαρού Αντρέ.

Μετά τον πόλεμο η οικογένειά του μετακόμισε στο Παρίσι, όπου ο Αντρέ σπούδασε Θεολογία στο Πανεπιστήμιο. Εκεί γνώρισε τον Édouard Theis, που θα τον ξανασυναντήσουμε αργότερα στην ιστορία του Αντρέ. Εντάχτηκε σε μια ειρηνόφιλη οργάνωση και σε μια Βιβλική ομάδα.

Κέρδισε μια υποτροφία για ένα θεολογικό κολλέγιο στη Νέα Υόρκη, αλλά το «κοινωνικό ευαγγέλιο» που

επικρατούσε εκεί ήταν πολύ κοσμικό για τον Αντρέ, που ήταν βαθιά πνευματικός άνθρωπος.

Εκεί γνώρισε τη μελλοντική σύζυγό του, Μάγδα. Παντρεύτηκαν και γύρισαν στη Γαλλία. «Θα διακονήσω μια εκκλησία», είπε ο Αντρέ και θέλω να ζω μια ζωή φτώχειας. Πρώτα διακονούσαν στο Mauberge, και μετά στο Sin-le-Noble, κοντά στα σύνορα με το Βέλγιο. Έμειναν 6 χρόνια.

Το 1934 ο Αντρέ και η οικογένειά του (είχαν αποκτήσει 4 παιδιά) άκουσαν το κάλεσμα του Θεού να πάνε στο Le Chambon-sur-Lignon, στη νότιο-κεντρική Γαλλία.

Στο Le Chambon ο Αντρέ βρήκε πάλι τον Édouard Theis, με τον οποίο ίδρυσαν ένα κολλέγιο με αρχικό σκοπό να προετοιμάσουν ντόπια παιδιά για το Πανεπιστήμιο.

Εκείνα τα χρόνια άρχισε η άνοδος του Χίτλερ. Ένα μεγάλο κύμα Εβραίων προσφύγων εγκατέλειπε τη Γερμανία. Το κολλέγιο του Αντρέ και του Édouard άνοιξε τις πόρτες του.

Όταν η Γαλλία έπεσε στα χέρια των Ναζί τον Ιούνιο του 1940, αρχικά μια περιοχή νότια του ποταμού Λίγηρα (Loire), παρέμεινε υπό την εξουσία της γερμανόφιλης Κυβέρνησης του Βισύ (Vichy) που σχηματίστηκε από τον στρατάρχη Πεταίν (Pétain). Μέσα σε λίγες εβδομάδες

Αναμνηστική πιλάκα στο Yad Vashem αφιερωμένη στους κατοίκους του Le Chambon-sur-Lignon και της ευρύτερης περιοχής, για τη διάσωση χιλιάδων Εβραίων και Εβραιόπουλων στη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου.

στον Θεό

«Ελευθέρονε τους συρομένους
εις θάνατον,
και μη αποσύρου από των όντων
εις ακμήν σφαγής.
Εάν είπης, Ιδού,
ημείς δεν εξεύρομεν τούτο,
δεν γνωρίζει ο σταθμίζων τας καρδίας;»

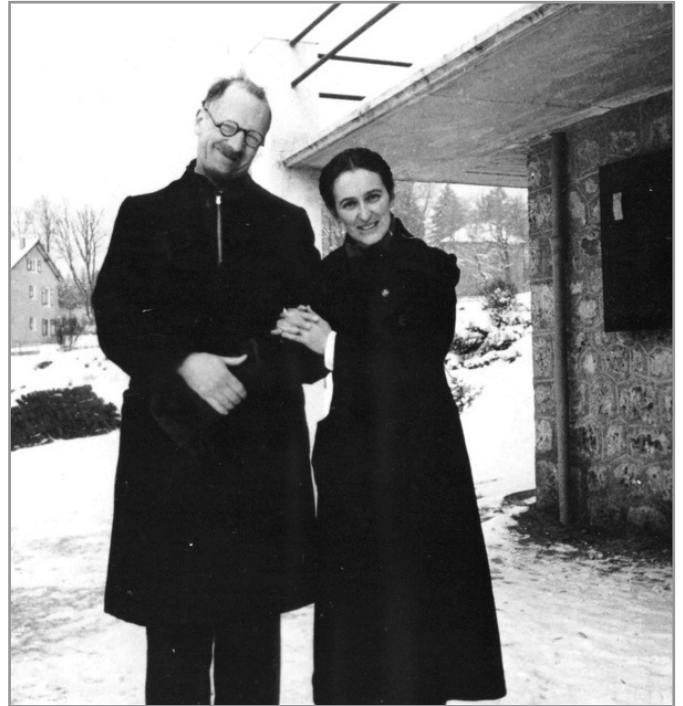
Παρουσίες 24/11,12

ραδιόφωνο, εφημερίδες και αφίσες κήρυτταν τον αντισημιτισμό. Οι αρχές συνεργάζονταν με τους Ναζί προκειμένου να μαζέψουν τους Εβραίους και να τους στείλουν στα στρατόπεδα θανάτου. Δόθηκε διαταγή από την Κυβέρνηση του Βισύ να γίνεται κάθε πρωί στα σχολεία τελετή κατά την οποία η γαλλική σημαία υψωνόταν και γινόταν φασιστικός χαιρετισμός. Ο Τροκμέ έβλεπε την ευκαιρία να αρχίσει την αντίσταση εναντίον του Βισύ και των Ναζί. Η τελετή οργανωνόταν με τέτοιο τρόπο που σε λίγες βδομάδες κανένας δεν έδινε σημασία. Η κυβέρνηση δεν ήξερε, αλλά οι 3000 κάτοικοι του Le Chambon καταλάβαιναν ακριβώς τι είχε συμβεί. Είδαν πως υπήρχε τρόπος να αντισταθούν και να πουν «όχι» στην τυραννία.

Ο Αντρέ Τροκμέ άρχισε να ενθαρρύνει την αδελφότητα της εκκλησίας να δίνουν άσυλο στον «λαό της Βίβλου», τους Εβραίους. Αθόρυβα ο λόγος απλωνόταν. Εβραίοι άρχισαν να έρχονται στο σπίτι του εργάτη του Θεού και σε ένα δίκτυο ασφαλών σπιτιών σε κοντινά αγροκτήματα και χωριά. Ο Τροκμέ κήρυττε ότι η αδελφότητα πρέπει να κάνει ό,τι ήταν σωστό στα μάτια του Θεού, και να μην υποτάσσεται στην απανθρωπιά των Αρχών.

Προσευχόντουσαν και ζητούσαν να υπακούσουν στον Θεό. Και έγινε το θαύμα. Κάθε φορά που η αστυνομία του Βισύ ερχόταν, οι χωριανοί το είχαν ήδη πληροφορηθεί. Η αστυνομία δεν βρήκε ποτέ Εβραίους. Είχαν κρυφτεί στα δάση. Μετά τον πόλεμο ένας χωριανός θυμάται: «Μόλις φεύγανε οι στρατιώτες πηγαίναμε στο δάσος και ψάλλαμε. Όταν μας άκουσαν οι Εβραίοι ήξεραν ότι ήταν ασφαλές να γυρίσουν στα σπίτια όπου κρυβόντουσαν.

Η κατάσταση έγινε πολύ πιο δύσκολη όταν οι Γερμανοί ανέλαβαν την εξουσία στη Γαλλία του Βισύ το 1942, αλλά

Ο πάστορας André Trocme με τη σύζυγό του Magda

ο Τροκμέ εξακολουθούσε να κηρύττει στους ανθρώπους να μείνουν σταθεροί και να εμπιστεύονται τον Θεό. Συχνά ανέφερε τις πόλεις καταφυγίου που καθιερώθηκαν από τον Θεό «για να μη χυθεί αθώο αίμα» (Δευτ.19/2-10).

Παρόλο που ο Τροκμέ, ο Theis και ένας άλλος συνελήφθησαν το 1943, αρνήθηκαν να συμβιβαστούν και να υπογράψουν δηλώσεις ότι θα υπακούσουν στις Αρχές. Ακλόνητοι στην πίστη, αργότερα αφέθηκαν ελεύθεροι. Φιλοξενούσαν Εβραίους και τους βοηθούσαν να διαφύγουν στην Ελβετία. Πρέπει να βοήθησαν μεταξύ 2000 και 3000 Εβραίους.

Μετά τον πόλεμο αποδόθηκε στον Αντρέ και τη γυναίκα του Μάγδα ο τίτλος «Δίκαιοι των Εθνών», η υψηλότερη τιμή που δίνεται σε εθνικούς από το Εβραϊκό Κράτος. Ο Αντρέ Τροκμέ πέθανε το 1971*, αλλά η ιστορία του αποτελεί επιτομή της φράσης του αποστόλου Πέτρου: «Πρέπει να πειθαρχώμεν εις τον θεόν μάλλον παρά εις τους ανθρώπους», (Πράξεις 5/29).

EVANGELICALS NOW
Μετάφραση: Τζένιφερ Τζακ

* Ο Αντρέ Τροκμέ πέθανε λίγες μέρες πριν την τελετή απονομής του τίτλου «Δίκαιοι των Εθνών». Δεν ήθελε όμως να τιμηθεί μόνο προσωπικά, αλλήλ ήθελε να αποδοθεί τιμή σε όλους τους κατοίκους του Le Chambon. Αυτό έγινε μερικά χρόνια αργότερα με την τοποθέτηση μιας αναμνηστικής πινακίδας στο Yad Vashem (μουσείο και αναμνηστικός χώρος για το Ολοκαύτωμα, που βρίσκεται στην Ιερουσαλήμ), αφιερωμένης σε όλους τους ανθρώπους από την ευρύτερη περιοχή του Le Chambon, που είχαν σώσει Εβραίους και Εβραϊούπουλα, θέτοντας σε κίνδυνο τη δική τους ζωή.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΤΗΝ

Εισαγωγή στην Αγία Γραφή (μέρος πρώτο)

Ο Θεός υπάρχει, αποκαλύπτει τον Εαυτό Του σε όποιον τον εκζητεί (Δευτερονόμιο 4/29, Α΄ Χρονικών 28/9, Β΄ Χρονικών 7/14, 15/4, Ψαλμός 9/10, 10/4, 34/ 4,10, 119/2,10,94, Ιερεμίας 29/13, Θρήνοι 3/25, Αμώς 5/4,6, Πράξεις 15/17, Εβραίους 11/6), και αυτό οφείλεται στη Χάρη Του. Η ύψιστη αποκάλυψη του Προσώπου του Θεού υπάρχει στον ενσαρκωθέντα Λόγο, στον Υιό Του, τον Κύριό μας Ιησού Χριστό (Ιωάννης 1/18, Εβραίους 1/1-2), για τον Οποίο δίνουν μαρτυρία οι Γραφές (Λουκάς 24/44, Ιωάννης 5/39, Πράξεις 10/43).

Οι όροι «Γραφή» ή «Γραφές» (Ματθαίος 21/42, Μάρκος 12/24, Λουκάς 24/27, Ιωάννης 5/39, 10/35, 13/18, Πράξεις 8/32, 17/2, Ρωμαίους 1/2, Α΄ Κορινθίους 15/3, Β΄ Τιμόθεος 3/16, Β΄ Πέτρου 1/20, 3/16), «Βίβλος» (Μάρκος 12/26, Λουκάς 3/4, 20/42, Πράξεις 1/20), Ιερά Γράμματα (Ιωάννης 5/47, Β΄ Τιμόθεος 3/15), δηλώνουν δύο συλλογές βιβλίων γνωστές με τα ονόματα, Παλαιά Διαθήκη (η αρχαιότερη) και Καινή Διαθήκη (η νεώτερη), που αναφέρονται στην αποκάλυψη του Θεού μέσα στην ανθρώπινη ιστορία. Έτσι η Αγία Γραφή ή Βίβλος, δεν είναι το έργο ενός συγγραφέα ή μιας εποχής, αλλά περιλαμβάνει κείμενα που καλύπτουν μια μακρά χρονική περίοδο. Σε αυτά αντικατοπτρίζονται οι γλωσσικές ιδιομορφίες και τα εκφραστικά μέσα της κάθε εποχής, οι φιλοσοφικές, θεολογικές, θρησκευτικές ιδέες και αντιλήψεις καθώς και τα κοινωνικοπολιτικά δεδομένα.

Η Αγία Γραφή δεν είναι ένα ανθρώπινο έργο (αν και χρησιμοποιήθηκαν από τον Θεό άνθρωποι για τη συγγραφή της), δεν είναι προϊόν γραφείου, καρπός αναζητήσεων κάποιου διανοούμενου ή το κατασκεύασμα κάποιου ιερατείου, αλλά πίσω από κάθε βιβλικό κείμενο, υπάρχει ο Θεός και η αποκάλυψή Του προς τον άνθρωπο. Είναι ο γραπτός λόγος του Θεού, δοσμένος με θεία έμπνευση διαμέσου ανθρώπων του Θεού, οι οποίοι έγραψαν όπως το Άγιο Πνεύμα τους κατεύθυνε.

Η μοναδικότητα και αυθεντία της Βίβλου, όπως και η θαυμαστή της ενότητα από το πρώτο μέχρι το τελευταίο εδάφιο, στηρίζεται στο ότι ο Θεός ενέπνευσε και κίνησε ανθρώπους ώστε να γράψουν το μήνυμά Του σε αυτή (Β΄ Πέτρου 1/21).

Με τον «όρο» Παλαιά Διαθήκη δηλώνεται το πρώτο μέρος της Αγίας Γραφής, που αποτέλεσε την πρώτη Βίβλο της αρχαίας χριστιανικής Εκκλησίας και που αναγνωρίζεται από τον Ιουδαϊσμό ως η ιερή Βίβλος του. Η λέξη «διαθήκη», που κυριολεκτικά δηλώνει την τελευταία έκφραση της βούλησης ενός προσώπου, στη βιβλική πραγματικότητα σημαίνει συνθήκη, συμμαχία, σύμβαση ή συμφωνία. Εκτός όμως από το νόημα που μπορεί να έχει για τις ανθρώπινες σχέσεις, ο όρος χρησιμοποιείται στην Αγία Γραφή ειδικότερα για να δηλώσει μια, ξεχωριστού είδους, συμφωνία, την πρωτοβουλία της οποίας έχει πάντοτε ο Θεός. Στην Παλαιά Διαθήκη αυτή η ιδιότυπη συμφωνία (διαθήκη) διέπει τις σχέσεις του Θεού με

πρόσωπα (Γένεσις 9/9, 15/18) ή τον λαό Του Ισραήλ (Εξοδος, κεφάλαια 19-24) και εντάσσεται στο λυτρωτικό σχέδιο του Θεού, στοχεύοντας στη δημιουργία προϋποθέσεων για τη σωτηρία ολόκληρης της ανθρωπότητας.

Η Παλαιά Διαθήκη αποτελείται από 39 βιβλία, τα οποία έγραψαν, υπό την καθοδήγηση του Πνεύματος του Θεού, διάφοροι συγγραφείς. Γράφτηκε στα Εβραϊκά, τη γλώσσα του λαού Ισραήλ, με ελάχιστα τμήματα στα Αραμαϊκά, που ήταν η επίσημη γλώσσα της βαβυλωνιακής αυτοκρατορίας. Στα περιεχόμενά της βρίσκουμε ιστορία, ποίηση, λογοτεχνία, προφητείες, νόμους και σοφές διδασκαλίες. Η Παλαιά Διαθήκη αναφέρεται, σε γενικές γραμμές, στον τρόπο με τον οποίο ο Θεός, με βάση το σχέδιό Του να λυτρώσει τον αμαρτωλό άνθρωπο από τις συνέπειες της αμαρτίας, χρησιμοποίησε τον λαό Ισραήλ για να το υλοποιήσει.

Η χρονικά μεταγενέστερη Καινή Διαθήκη αποτελείται από 27 βιβλία, τα οποία έγραψαν, υπό την καθοδήγηση του Πνεύματος του Θεού, διάφοροι συγγραφείς. Αναφέρονται στην εκπλήρωση των επαγγελιών της Παλαιάς και τη σύναψη μιας νέας «διαθήκης» διά του Ιησού Χριστού (Ματθαίος 26/28): αυτή θα διέπει στο εξής τις σχέσεις του Θεού με κάθε άνθρωπο, που γίνεται μέλος της πνευματικής οικογένειας του Θεού, της Εκκλησίας, καθώς εισέρχεται στην εν Χριστώ διαθήκη με μετάνοια και πίστη στον Χριστό. Η σύναψη της «καινής διαθήκης» εξαγγέλλεται ήδη στην Παλαιά από τους προφύτες (Ιερεμίας 31/31-34, Ιεζεκιήλ 37/26, βλ. Εβραίους 8/8-12, 10/16-17).

Οι ομοιότητες ανάμεσα στην Παλαιά και την Καινή Διαθήκη είναι:

1) Και οι δύο διαθήκες καθιερώθηκαν με την κυριαρχική πρωτοβουλία του Θεού, στη βάση της χάριτος, εξ αγάπης, με τη θέλησή Του (Εξοδος 19/4-5, Ιερεμίας 31/31).

2) Και οι δύο διαθήκες απευθύνονταν στους απογόνους του Αβραάμ, η δε Καινή Διαθήκη περιλαμβάνει επίσης τα έθνη (Εφεσίους 2/12). Δια της πίστεως οι εθνικοί μπορούν να γίνουν τέκνα του Αβραάμ (Ρωμαίους 4/16, Γαλάτες 3/7) και έτσι μέτοχοι της νέας διαθήκης.

3) Και οι δύο διαθήκες σφραγίζονταν με θυσία (Εξοδος 24/4-8, Α΄ Κορινθίους 11/25, Εβραίους 10/12) και οι δύο είχαν τον ίδιο σκοπό («*θα είμαι Θεός τους*», Εξοδος 6/7, Λευιτικός 26/12, Ιερεμίας 31/33, Εβραίους 8/10, Αποκάλυψη 21/7).

4) Στην Π.Δ. ο λαός Ισραήλ υποσχέθηκε να κάνει τις εντολές του Θεού (Εξοδος 19/8). Στην Κ.Δ. αυτοί οι οποίοι έχουν τον Νόμο του Θεού γραμμένο στις καρδιές τους, έχουν μια «καινή εντολή», την πρακτική αγάπη, (Ιωάννης 13/34, Α΄ Ιωάννης 2/7-8, Β΄ Ιωάννης 5), η οποία είναι ταυτόχρονα και εκπλήρωση του νόμου (Ματθαίος 22/37-40, Ρωμαίους 13/8,10, Γαλάτες 5/14).

Υπάρχει όμως μια σαφής «ανωτερότητα» της Καινής Διαθήκης έναντι της Παλαιάς (όχι του βιβλίου αλλά της συμφωνίας), την οποία προσδίδει στην Καινή το Πρόσωπο του Ιησού Χριστού.

ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

Στη Β΄ Κορινθίους κεφ.3, ο Παύλος λέει ότι σε αντίθεση με την παλαιά (Μωσαϊκή) διαθήκη, η οποία έμελλε να καταργηθεί, η νέα εν Χριστώ διαθήκη είναι ενδοξότερη (εδ.7-9,11) και γραμμένη από το Πνεύμα του Θεού στην καρδιά (εδ.3). Η έννοια της «καινής διαθήκης» σχολιάζεται λεπτομερώς και συστηματικά στην επιστολή προς Εβραίους, που γράφτηκε για να προειδοποιήσει αλλά και ταυτόχρονα να ενθαρρύνει τους Εβραίους πιστούς, οι οποίοι αμφιταλαντεύονταν. Εκεί αναδεικνύεται η ανωτερότητα της πίστης στον Χριστό από τις τελετές και πρακτικές που υπήρχαν στην παλαιά οικονομία. Στην επιστολή προς Εβραίους η ανωτερότητα της νέας από την παλαιά διαθήκη στοιχειοθετείται ως εξής:

α) Η Κ.Δ. έχει ανώτερη αρχιεροσύνη από την Π.Δ., αφού δεν υπάρχει πλέον ανάγκη για τη συνεχή αλλαγή των αρχιερέων. Υπάρχει ένας πλέον Αρχιερέας, ο Ιησούς Χριστός, ο οποίος ζει αιώνια και μεσιτεύει υπέρ των πιστών (Εβρ. 7/23-25), **β)** ο αρχιερέας της Κ.Δ. (Ιησούς Χριστός) είναι ανώτερος από τους αρχιερείς της Π.Δ. αφού δεν υπάρχει ανάγκη να προσφέρει συνεχείς θυσίες για τις δικές του αμαρτίες και μετά για τις αμαρτίες του λαού. Έχει προσφέρει μια, τέλεια θυσία, τον εαυτό του (Εβρ. 7/27, 9/25-28, 10/12), **γ)** στην Κ.Δ. η θυσία που προσφέρθηκε (του Ιησού Χριστού), έφερε τέλεια, πλήρη αποτελέσματα. Αυτό δεν μπορούσαν να το κάνουν οι θυσίες των ζώων στην Π.Δ. (Εβρ. 9/11-14,10/1-10), **δ)** η Κ.Δ. έχει ανώτερες επαγγελίες (Εβρ.8/6), **ε)** η Π.Δ. ήταν ατελής (Εβρ.8/13), ενώ η Κ.Δ. είναι τέλεια και αιώνια (Εβρ. 13/20), **στ)** στην Π.Δ. οι πιστοί δεν είχαν άμεση είσοδο στην παρουσία του Θεού (Εβρ.9/6-8) ενώ στην Κ.Δ. ο πιστός έχει άμεση είσοδο στην παρουσία Του (Εβρ. 4/14-16, 10:19), **ζ)** στην Κ.Δ. υπάρχει καλύτερη βεβαιότητα, παρέχονται αιώνιες εγγυήσεις δι' όρκου από τον Θεό (Εβρ.7/20-22), **η)** στην Κ.Δ. υπάρχει η υπόσχεση της παρουσίας στη ζωή κάθε πιστού. Ο πιστός είναι «μέτοχος του Αγίου Πνεύματος» (Εβρ.6/4) και το Άγιο Πνεύμα είναι, σύμφωνα με τον Παύλο, η σφραγίδα και η εγγύηση της κληρονομιάς των πιστών (Β΄ Κορ.1/22, 5/5 – Εφεσίους 1/13-14).

Το να λέμε ότι η Κ.Δ. είναι ανώτερη, δεν εννοούμε ότι έρχεται σε αντίθεση με την Π.Δ. Η Κ.Δ. δεν ανατρέπει την Π.Δ., δεν την παραμερίζει σαν άχρηστη, αλλά τη συμπληρώνει, ολοκληρώνει. Η ανωτερότητα της Καινής δεν παρουσιάζεται ως συγκρουόμενη με την Παλαιά, αλλά ως τέλεια «εκπλήρωση», στο Πρόσωπο του Ιησού Χριστού, της αποκάλυψης που είχε δοθεί στην Παλαιά. Η συνέχεια και η ουσιώδης ενότητα ανάμεσα στις δύο είναι τόσο προφανής, όσο προφανείς είναι και οι διαφορές που υπάρχουν.

Γιάννης Ρούσος
(συνεχίζεται)

ⁱ Αποκάλυψης είναι η φανέρωση του Θεού προς τον άνθρωπο, περί του Εαυτού Του ή περί του θελήματός Του πέραν και υπέρ-άνω του ό,τι Ούτος έχει κάμει γνωστόν διά του φωτός της φύσεως ή της λογικής (George Pardington, Εγχειρίδιον Θεολογίας).

Στη νιφάδα των Χριστουγέννων

*Τη νύχτα τούτη, την τόσο μουσική,
που ο ουρανός σταλάζει καθοσύνη
κι η προσευχή τυλίγεται αιθέρινη μορφή
στο θρόνο του Θεού μπροστά
το γόνατο να κλίνει,
ήρθες, τυλιγμένη από ψηλά
τη σταχτογάλανη απαλότητα του ονείρου.
Την όψη σου στεφάνωναν γηλυκά,
άνθη απόκοσμα, απόκρυφα,
τα μουσικά του απείρου.
Άπλωσες, τριγύρω μας, κάμπους ευτυχίας
να τρέξουμε μας κάθεσες μαζί Σου
σε στρόβιλους, κατάβρυκας χαράς
στη ζωή που άπλωνε σαν όνειρο
σύγκαιρα ανθρώπινη και θεία.
Όμως, μας βρήκες νυσταγμένους και σκυφτούς
θλιβερούς προσκυνητές, αλήθεια!
Τι ιστορία τραγική!...
Άγχος μπροστά μας το άγνωστο
άγχος ο θάνατος, ακόμα και η ζωή
σαν γίνεται μια άσκοπη πορεία.
Καράβια που κουρσέψαν οι καιροί.
Κρεμάσαμε σε ιστούς αράχνης τα πανιά μας.
Τα οχίσανε οι άνεμοι, ανίληθοι.
Μείναμε άφωνοι, βουβοί, εκστατικοί!...
άδεια τα χέρια, καπνός τα ράφουρά μας.
Μας θύμισες τις δόξες, τις παλιές,
που στέγνωσαν θαρρείς, μέσ' την καρδιά μας.
Τη νύχτα εκείνη τη λαμπρή της Γέννησης
της ψυχής τα ωσαννά, τους Μάγους, τους ποιμένες,
τη χαρά μας, που πέταξαν αηλί, μακριά μας.
Ήταν σαν να μη έλαμψε ποτέ,
στη γη μας, τη φτωχή, ο Μαργαρίτης!
Σαν να μη γεννήθηκε Χριστός στη Βηθλεέμ,
μόνον, νηπίων, η σφαγή
και ο Ηρώδης, πάντα θύτης.
Νύφη του Ουρανού,
τη νύχτα τούτη τη γηλυκιά,
ας ζωντανέψει στις καρδιές η καθοσύνη,
ας ακουστούν ξανά, τα θεικά ωσαννά
στη φάνη των καρδιών ας γεννηθεί Χριστός,
στη ζωή μας βασιλιάς, Αυτός παντοπίνος ας γίνει!*

Θάνος Καρμπόνης

ΚΡΙΣΙΣ (κρίση,

Μελετώντας για χρόνια τον Λόγο του Θεού κατάλαβα πως κάποια σημεία του, όχι μόνο είναι δύσκολο να κατανοηθούν αλλά συχνά διακρίνονται και παρερμηνεύονται. Χρειάζεται να προσεγγίζουμε την Αγία Γραφή μετά από προσευχή και με πολλή προσοχή ώστε να μη ξεφεύγουμε από τις γραμμές που το Άγιο Πνεύμα μας καθορίζει.

Συχνά ακούω την ερώτηση επιτρέπεται να κρίνουμε; Η απάντηση μέσα από τον Λόγο του Θεού είναι: ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ να κρίνουμε (Ιωάννης 7/24) «*Κρίνατε την δικαίαν κρίσιν*» μας παροτρύνει η Αγία Γραφή. Αλλά πώς ερμηνεύεται το εδάφιο στον Ματθαίο 7/1, «*Μην κρίνετε για να μην κριθείτε*»; Υπάρχει κάποιο λάθος; Κάποια αντίφαση σε αυτά τα δύο χωρία; Βεβαίως δεν υπάρχει λάθος στον θεόπνευστο Λόγο του Θεού. Απλά άνθρωποι που πριν από εμάς γνώριζαν τον Χριστό και ζούσαν τη ζωή Του, μας περιέγραψαν καταστάσεις, έτσι ώστε να βοηθηθούμε και να τις αντιμετωπίσουμε όταν βρεθούμε σε ανάλογη θέση.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Η **κρίση** δόθηκε από τον Θεό στους ανθρώπους, ώστε να μπορούν να ξεχωρίσουν το σωστό από το λάθος, το καλό από το κακό, το άγιο από το πονηρό κ.ο.κ. Φανταστείτε την σαν μια ζυγαριά που έβαλε ο Θεός στο μυαλό μας, όπου τοποθετούμε το κάθε τι, για να αποφασίσουμε αν πρέπει να ασχοληθούμε μαζί του ή αν δεν αξίζει τον κόπο. Στη δεύτερη επιστολή του ο Παύλος προτρέπει τους Κορινθίους να κρίνουν τούτο: «...*εάν εις απέθανεν υπέρ πάντων άρα οι πάντες απέθανον...*», (Β΄ Κορινθίους 5/14). Αυτή είναι «η δικαία κρίσις», που σημαίνει πως ο Θεός μας καλεί να κρίνουμε και να διαλέξουμε τη ζωή του Χριστού. Ποιο λοιπόν θα πρέπει να είναι το περπάτημά μας μετά του Χριστού; Η ζωή του Χριστού απαιτεί τη νέκρωσή μας ως προς τον κόσμο. Είναι ανάγκη να συναποθάνουμε μετά του Κυρίου για να ζήσουμε μαζί με Αυτόν. Θα πρέπει να αποβάλλουμε εντελώς τον εγωισμό και την υπερηφάνειά μας και να ζούμε νεκροί ως προς τον κόσμο και τις επιθυμίες της σάρκας. Η ζωή με τον Χριστό είναι ζωή αγιότητας

και πορείας προς τον ουρανό. Αν ο σκοπός σου είναι ο ουρανός δεν χρειάζεται να θησαυρίζεις επί της γης.

Σε σχέση με τα πράγματα του κόσμου όλοι τα καταφέρνουμε σχετικά καλά αφού γνωρίζουμε τι μας ωφελεί και τι μας βλάπτει.

Σε σχέση, όμως, με τα πράγματα του Θεού, δηλαδή τα πνευματικά πράγματα, χρειαζόμαστε γυμνασμένα αισθητήρια για να αντιληφθούμε ποια διδασκαλία μας ωφελεί και ποια μας βλάπτει ώστε να την απορρίψουμε.

Έτσι φτάνουμε **στη διάκριση**. Διαβάζουμε στην Επιστολή προς Φιλιππισίους 1/10, «*δια να διακρίνητε τα διαφέροντα*». Είναι ανάγκη λοιπόν να διακρίνουμε αυτά που διαφέρουν από τη διδασκαλία του Χριστού και να μην επιτρέπουμε να μπουκνούν στην καρδιά μας ή στη συνείδησή μας ώστε να την αλλάξουν, να την καυτηριάσουν και να την οδηγήσουν σε πλάνη! Είναι απαραίτητο σε κάθε βήμα της πνευματικής μας ζωής, να διακρίνουμε το θέλημα του Κυρίου για να το εκτελούμε. Η δυσκολία εντοπίζεται στην αντίσταση που προβάλλει το δικό μας θέλημα! Αρκετά συχνά το θέλημά μας είναι τόσο ισχυρό που δυσκολευόμαστε να το ξεχωρίσουμε από το θέλημα του Κυρίου. Έτσι προσπαθούμε να βρούμε διάφορες δικαιολογίες για να προσαρμόσουμε το θέλημα του Θεού στις δικές μας επιθυμίες. Στην Α΄ Κορινθίους 5/1-2 περιγράφεται πολύ γλαφυρά η περίπτωση ενός ανθρώπου που ήταν μέλος της εκεί εκκλησίας, πλην όμως είχε για γυναίκα του τη γυναίκα του πατέρα του. Ο απ. Παύλος τον αναφέρει «πόρνο» και παροτρύνει τους αδελφούς να τον εκβάλλουν από την εκκλησία τους, μήπως μετανοήσει και δεν απολεσθεί η ψυχή του. Αυτή η «σκληρή» στάση υπήρξε αναγκαία για να διορθωθεί ο άνθρωπος εκείνος, να μετανοήσει και να επιστρέψει στις γραμμές του Ευαγγελίου του Χριστού. Έτσι και έγινε, για αυτό ο απ. Παύλος στην Β΄ Κορινθίους 2/5-10, παροτρύνει τους Κορινθίους να τον δεχθούν και να τον συμπεριλάβουν στην εκκλησία τους. Έτσι έκρινε ο Παύλος, και οι Κορινθίοι αδελφοί υπάκουσαν στην προτροπή του, με αποτέλεσμα η ψυχή αυτού του ανθρώπου και αδελφού να σωθεί!

Στην Αγία Γραφή βλέπουμε επίσης πως το

διάκριση, κατάκριση)

έργο των ανθρώπων του Θεού κρίνεται από τους αδελφούς. Πράξεις 21/19-20: «Και ασπασθείς αυτούς, δηγείτο καθ' εν έκαστον όσα έκαμεν ο Θεός μεταξύ των εθνών διά της διακονίας αυτού. Εκείνοι δε ακούσαντες εδόξαζον τον Κύριον και είπον προς αυτόν, Βλέπεις αδελφέ, πόσαι μυριάδες είναι εκ των Ιουδαίων, οίτινες επίστευσαν· και πάντες είναι ζηλωταί του νόμου». Οι απόστολοι στα Ιεροσόλυμα όταν έμαθαν για το έργο του Παύλου στα έθνη, επαίνεσαν τη διακονία του, διότι την έκριναν άξια, ενώ αντίθετα οι Κορίνθιοι ζητούσαν αποδείξεις για τον

“ **Η κρίση δόθηκε
από τον Θεό
στους ανθρώπους,
ώστε να μπορούν
να ξεχωρίσουν το σωστό
από το λάθος,
το καλό από το κακό,
το άγιο από το πονηρό**
Κ.Ο.Κ. ”

απόστολο Παύλο ώστε να πειστούν ότι είναι απόστολος του Χριστού, γι' αυτό ο Παύλος τους γράφει στεναχωρημένος στη Β' Κορινθίους 13/3: «*ζητείτε δοκιμήν δια του εμού λαλούντος Χριστού*».

Πόσο σημαντικό είναι για μας τους πιστούς να διακρίνουμε τους απεσταλμένους του Κυρίου και να πειθόμαστε στη διδασκαλία και τις υποδείξεις τους!

Η τελευταία κατηγορία κρίσης είναι η **κατάκριση**. Εμείς οι άνθρωποι δεν έχουμε το δικαίωμα να κατακρίνουμε τους συνανθρώπους μας. Μόνον ο Θεός κατατάσσει τους ανθρώπους, κρίνοντάς τους στην κόλαση ή στον παράδεισο. Το εδάφιο «*Μην κρίνετε για να μην κριθείτε*» σ' αυτή την κατηγορία αναφέρεται!

Τελειώνοντας θέλω να υπογραμμίσω πως καθώς διανύουμε την τέταρτη γενιά από την ίδρυση της Ελεύθερης Ευαγγελικής Εκκλησίας της Ελλάδας, παρατηρώ νεότερες διδασκαλίες να προσπαθούν να εφεύρουν τρόπους για να εκμοντερνίσουν (αν μου επιτρέπεται η έκφραση) το Ευαγγέλιο του Χριστού! Δείχνουν σαν να μην τους είναι αρκετό και προσπαθούν να το εκσυγχρονίσουν ώστε να είναι πιο προσιτό στην προηγμένη από κάθε πλευρά εποχή μας. Εποχή στην οποία επικρατούν σαρωτικοί άνεμοι μιας ανεξέλεγκτης και ακαλίνωτης νομιζόμενης ελευθερίας.

Αλίμονο όμως, κάθε τι καινούργιο που προσθέτουν δεν είναι τίποτε άλλο παρά εκχώρηση πνευματικού εδάφους στο κοσμικό φρόνημα που διακατέχει την εποχή μας! Προσπαθούν να βρουν σημεία που μας ενώνουν με τον κόσμο, ενώ θα έπρεπε να ψάχνουν τι μας χωρίζει από τον κόσμο καθώς ο Κύριός μας, είπε:

«*Μη ομοζυγείτε με τους άπιστους διότι τίνα μετοχήν έχει η δικαιοσύνη με την ανομίαν; Τίνα δε κοινωνίαν το φως προς το σκότος; Τίνα δε συμφωνίαν ο Χριστός με τον Βεθίαθ; Η τίνα μερίδα ο πιστός με τον άπιστον; Τίνα δε συμβίβασιν ο ναός του Θεού με τα είδωλα; Διότι σεις είσθε ναός Θεού ζώντος, καθώς είπεν ο Θεός, ότι θέλω κατοικεί εν αυτοίς και περιπατεί και θέλω είσθαι Θεός αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαός μου. Διά τούτο εξέλθετε εκ μέσου αυτών και αποχωρίσθητε, φέγει Κύριος, και μη εγγίσητε ακάθαρτον και εγώ θέλω σας δεχθή*», (Β' Κορινθίους 6/14-17). Ακόμα ο Κύριός μας λέει: «*Άγιοι γίνεσθε, διότι εγώ είμαι άγιος*» (Α' Πέτρου 1/16).

Ας κρίνουμε σωστά και δίκαια λοιπόν και ας προσπαθήσουμε να ενωθούμε όσο γίνεται περισσότερο με τον Ιησού Χριστό, «*να γνωρίσω αυτόν και την δύναμιν της αναστάσεως αυτού και την κοινωνίαν των παθημάτων αυτού...*» (Φιλιππησίους 3/10), και να απομακρυνθούμε από τον κόσμο και το φρόνημα της αμαρτίας. Εύχομαι να το κάνουμε όσο είναι καιρός, ώστε όταν μας κρίνει ο Κύριος να βρεθούμε με τα αρνία και όχι στην απέναντι όχθη με τα ερίφια.

**Αλέξανδρος Πεπονάκης
Ε.Ε.Ε. Γαρίπα - Κρήτη**

Γιατί και προς τι

ΔΙΑΦΩΤΙΣΗ ΑΠΟΡΙΩΝ

Η Ενανθρώπιση του Υιού του Θεού έγινε, κατά την Επιστολή προς Εβραίους, για να δώσει έναν συγγενή της ανθρωπότητας, έναν από το αίμα και τη σάρκα της, έναν αδελφό της, τον Υιό του ανθρώπου (Εβραίους 2/14-18).

Για ποιο σκοπό χρειαζόταν ο Υιός αυτός του ανθρώπου; Ο απόστολος Παύλος μας διακηρύττει ότι χρειαζόταν για να «λάβωμεν ημείς την υιοθεσίαν», δηλαδή για να μετατραπεί η εχθρότητα μεταξύ Θεού και αμαρτωλού στην ένδοξη σχέση Πατέρα «υιοθετούντος» τον αμαρτωλό ώστε να δοκιμάσει από τώρα, στη ζωή αυτή, ο «υιοθετηθείς», τις μακάριες και απεριγράπτες συνέπειες, με συνέχεια, τη δοξασιμένη αιωνιότητα. «*ότε όμως ήλθε το πλήρωμα του χρόνου*», λέει ο Παύλος, «*εξαπέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού, όστις εγεννήθη εκ γυναικός...διά να λάβωμεν την υιοθεσίαν*», (Γαλ. 4/4,5).

Πώς τώρα από τον Υιόν του ανθρώπου, τον οποίο μας έδωκεν η Ενανθρώπιση απολαμβάνουμε τον ένδοξο σκοπό, την υιοθεσία μας από Θεού;

Για να φτάσουμε από την Ενανθρώπιση του Χριστού στην υιοθεσία μας από Θεού, θα περάσουμε από ολόκληρο μηχανισμό ηθικής τάξης και σειράς τον οποίο στο πανάγαθο και πάνσοφο Σχέδιό Του όρισε ο Θεός Πατέρας.

Να, οι αδιάσπαστοι κρίκοι του θαυμαστού τούτου μηχανισμού κατά την ευαγγελική αποκάλυψη:

- ❖ Για να γίνει υιοθεσία έπρεπε να γίνει πρώτα «**συμφιλίωση**» του ανθρώπου με τον Θεό.
- ❖ Για να γίνει συμφιλίωση έπρεπε να γίνει «**Εξιλασμός**» της αμαρτίας του ανθρώπου κατά τις απαιτήσεις της ηθικής τάξης.
- ❖ Για να γίνει Εξιλασμός έπρεπε να βρεθεί ο κατάλληλος «**Αντικαταστάτης**» όλης της ανθρωπότητας των αιώνων για να τον προσφέρει, επειδή, κανένας από τους γιους του Αδάμ δεν ήταν σε θέση να τον δώσει προς πλήρη ικανοποίηση της θείας Τάξης.
- ❖ Τέλος, για να γίνει κανείς Αντικαταστάτης έπρεπε να είναι πρόσωπο που **να συγγενεύει** με την ανθρωπότητα, να είναι **από αίμα και σάρκα της**, ώστε στην ιδιότητά του ως συγγενής της - αδελφό της - να αναλάβει επάνω του το Παθητικό των αμαρτιών της, με έναν παλμό αφάνταστης αγάπης και αυτοθυσίας. Επειδή δε, το πρόσωπο αυτό δεν μπορούσε να το δώσει η Γη, το έδωσε ο Ουρανός, κατά άπειρη συγκατάβαση και γενναιοδωρία.

Ο αιτιολογικός λοιπόν λόγος της Ενανθρώπισης ήταν να δοθεί στην ανθρωπότητα ένας συγγενής, ένας αδελφός, ο Υιός του ανθρώπου, ο δε τελικός σκοπός της είναι να απολαύσουμε εμείς την «υιοθεσία» μέσω του εξανθρωπισάντα.

ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΠΟΡΙΕΣ

Αφού γνωρίσαμε την αιτία της Ενανθρώπισης και τον σκοπό της, έχουμε να εξετάσουμε τώρα μερικά από τα στοιχεία που εμπεριέχει το σχέδιό της και να ζητήσουμε τη διαφώτισή τους.

(α) Ο Υιός του Θεού

Πρώτα πρώτα έρχεται η προσωπικότητα του Υιού του Θεού. Μαθαίνουμε καθαρά από τις Γραφές ότι το απόλυτο θείον «Εγώ», ο Πατέρας, δεν έμεινε ποτέ μόνος στην παρελθούσα αιωνιότητα, αλλά είχε μαζί του ένα άλλο Εγώ, απαύγασμα εξ αυτού, εικόνα δική του, το τέλειο και ισόθεο ιδεώδες Του. Το μέγα και θείο τούτο πρόσωπο - τον Υιό - δεν μπορεί κανένα ον του Σύμπαντος να το εμβαθύνει ποτέ, παρά μονάχα ο Πατέρας. Είναι το alter Ego Του: «*και ουδείς γνώσκει τον Υιόν, ειμή ο Πατήρ*», (Ματθαίος 11/27).

(β) Η δυνατότητα ενανθρώπισης

Πώς ένα τέτοιο ον έγινε άνθρωπος; Κατ' αντίθεση προς την ανθρώπινη φιλοσοφία, η Βίβλος μας αποκαλύπτει ότι η θεία φύση είναι αποτέλεσμα της ελευθερίας του Θεού, ο οποίος τη ρυθμίζει αυτός με πλήρη και απόλυτη εξουσία, Δεν συμβαίνει δηλαδή με τη φύση του Θεού αυτό που συμβαίνει με τη φύση του ανθρώπου και όλων των δημιουργημάτων. Στα τελευταία αυτά, δηλαδή, τους ανθρώπους και τα ζώα, η φύση τους επιβάλλεται σ' αυτά έξωθεν, από τον Δημιουργό, και δεν μπορούν να τη μεταβάλλουν κατ' αρέσκεια· η φύση τους είναι ανώτερη της θέλησής τους είναι δεσμευμένα, αιχμάλωτα από τη φύση τους. Στον Θεό, όμως, η φύση Του δεν είναι ανώτερη της θέλησής Του. Οι τελειότερες και οι ιδιότιπτες Του δεν έρχονται έξωθεν, αλλά είναι απόρροια και έκφραση της απόλυτης ελευθερίας Του.

Με τη σοβαρότατη αυτή παρατήρηση, διευκολύνεται λογικά η αποδοχή της δυνατότητας της Ενανθρώπισης του Υιού ή Λόγου του Θεού, ο οποίος «*Και ο Λόγος έγινε σαρξ, και κατώκησε μεταξύ ημών, πλήρης χάριτος και αληθείας*», (Ιωάννης 1/14).

(γ) Η άσπορη σύλληψη

Κατά την ευαγγελική εξιστόρηση ο Ιησούς δεν γεννήθηκε από σπέρμα ανδρός, αλλά μονάχα από ωάριο γυναίκας.

Την ανάγκη αυτής της εξαίρεσης την κατανοούμε όταν δεχθούμε ότι στο σπέρμα του άνδρα εγκλείεται σε κατάσταση ασυνείδητη το ανθρώπινο «Εγώ», συνδεδεμένο με ύλη, από την οποία μορφώνεται βραδύτερα το σώμα του¹. Εάν, λοιπόν, επενέβαινε σπέρμα άνδρος η ύπαρξη που θα γεννιόταν τότε, θα ήταν ένας άνθρωπος, ένα «Εγώ»,

η ενανθρώπιση;ⁱ

εκ των πολλών του κόσμου τούτου, και δεν θα ήταν το «Εγώ» του Υιού του Θεού. Για να είναι, επομένως, το «Εγώ» του Υιού, που γεννιέται στον κόσμο, έπρεπε να αποφευχθεί απόλυτα το ανδρικό σπέρμα, ως φορέας «Εγώ» ανθρώπινου.

Ως προς το ωάριο της γυναίκας, τούτο χρειαζόταν απαραίτητα, για να δώσει σώμα από τη σάρκα και το αίμα της πραγματικής ανθρωπότητας – δηλαδή συγγενή μας, αδελφό μας – ώστε να μπορέσει, καθώς είπαμε, να αναλάβει επάνω στους ώμους Του, εξ ονόματος της συγγενείας Του αυτής, το Παθητικό της οικογένειάς Του.

Μας αποκαλύπτεται ακόμα, ότι για να είναι απαλλαγμένο, εκείνο που επρόκειτο να γεννηθεί από την Παρθένο, από την κληρονομική πτώση και ατέλεια, επενέβηκε το Άγιο Πνεύμα, το οποία ανέστειλε την κληρονομική εκείνη κάθοδο της πτώσης (Λουκάς 1/35).

Να, ο σοβαρότατος λόγος της γέννησης του Ιησού χωρίς σπέρμα από άνδρα.

(δ) Χριστοφάνειες της Παλαιάς Διαθήκης

Και μια άλλη, ακόμα, απορία γεννιέται:

Ποια σχέση έχουν οι Χριστοφάνειες της Παλαιάς Διαθήκης - υπό μορφή ανθρώπων (Γένεση 18/1-3) κλπ. - προς τον γεννηθέντα από την Παρθένο, Ιησούν;

Ο αποκαλυπτόμενος στην Παλαιά Διαθήκη ως άνθρωπος, αν και ήταν αυτό το δεύτερο Εγώ της θείας

Τριάδας, το Οποίο αργότερα φανερώθηκε ως ο Ιησούς, δεν ήταν κατάλληλο για να κάνει Εξίλασμό, επειδή το σώμα του δεν ήταν συγγενές με την ανθρωπότητα, δεν ήταν «εξ αίματος και σαρκός αυτής», αλλά ήταν προϊόν άμεσης δημιουργίας από την παντοδυναμία Του και από υλικά της φύσης. Η γέννησή Του, όμως, από τη Μαρία μας έδωσε τον συγγενή μας, τον αδελφό μας, που είχε ηθικό δικαίωμα να μας αντικαταστήσει και να προσφέρει τον **Εξίλασμό** για να λάβουμε την **υιοθεσία**.

Να, με λίγα λόγια, μια μικρή διαφώτιση στη μεγάλη αγγελία του Παύλου:

«*ότε όμως ήλθε το πλήρωμα του χρόνου*», λέει ο **Παύλος**, «*εξαπέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού, όστις εγεννήθη εκ γυναικός...διά να σώσωμεν την υιοθεσίαν*», (Γαλ. 4/4,5).

Δόξα και Αίνος σ' Αυτόν!

Κώστας Μεταλληνός
Δρ. Μαθ/κών

ⁱ Από το βιβλίο του Κώστα Μεταλληνού, Δρα Μαθ/κών, με τίτλο «ΠΡΟΣ ΤΙ; Η Ενανθρώπιση, η Σταύρωση, η Ανάσταση, η Ανάληψη, η Πεντηκοστή, Εκδόσεις ΠΕΡΓΑΜΟΣ, Αθήνα 1997

ⁱⁱ Η μητέρα συμβάλλει μεταβιβάζουσα μέρος σωματικών και ψυχικών ιδιοτήτων σ' αυτό το «Εγώ».

Μες στον καιρού το πέλαγος

Μες στον καιρού το πέλαγος το πηλοίο πάει
μπροστά σε κύματα, σε θύελλες, με φως ή σκοτεινιά,
αυτό το πηλοίο προχωρεί και πίσω δεν γυρνά,
ό,τι κι αν το βρει έχει σκοπό ρημάτι, ξαστεριά.

Μα όμως το περίεργο, το πηλοίο είν' παηλιό
κι ακόμα οχίζει τα νερά, ποιο να 'ν' το μουσικό;

ΕΠΩΔΟΣ

Μείνε, Κύριε, στο τιμόνι Εσύ,
γιατί αηλιώς το καράβι θα χαθεί.
Ω, μείνε, Κύριε, Συ

Η Εκκλησία του Χριστού μες στον ωκεανό
με το παηλιό καράβι της πάει για τον Ουρανό.

Με ήτσοσα το κινπά ο καιρός, τα κύματ' απειλούν,
δυνάμεις οηλοτρόγυρα θε να το καταπιούν.

Μα το καράβι ατάραχο τους ύφαριλους περνά,
με τέχνη οχίζει τα νερά και πάντα προχωρά.

Η Εκκλησία του Χριστού, όπως η κιβωτός,
στο Αραιάτ θα αραχθεί, εκεί που 'ν' ο Θεός.
Ακόμα ήγος ο καιρός, αδέλφια, υπομονή,
το περιστέρι π' έρχεται μήνυμα έχει να πει.
Σε ήγιο στο ρημάτι μας αράζουμε αδελφού,
κοιπάτε περιμένοννε μυριάδες στην ακτή.

στίχοι: Γιώργος Μπούσιος
μουσική: M. Schneider

Μπλεζ Πασκάλ

Ενας από τους μεγάλους απολογητές του 17^{ου} αιώνα ήταν ο Ρωμαιοκαθολικός στοχαστής, Blaise Pascal (1623-1662). Οι ιδέες του εξακολουθούν να συζητούνται και ένα από τα απολογητικά του επιχειρήματα για την πίστη στον Θεό - που έχει πολύ παρανοηθεί - ακόμα αποτελεί αντικείμενο συζήτησης στο Γενικό Πιστοποιητικό Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης στη Βρετανία.

Ο Πασκάλ ήταν χωρίς αμφιβολία αξιόλογος άνθρωπος. Προικισμένος με ποικιλότητα χαρίσματα, θα μπορούσε να διαπρέπει σε όποιον τομέα θα ακολουθούσε. Σε ηλικία 16 χρονών άνοιξε νέους ορίζοντες στη γεωμετρία. Σε ηλικία 19 χρονών σχεδίασε τον πρώτο ηλεκτρονικό υπολογιστή στον κόσμο. Κατασκευάστηκαν περίπου πενήντα (έχει δοθεί το όνομά του σε μια σύγχρονη γλώσσα προγραμματισμού για υπολογιστή).

Η εργασία του στους χώρους των μαθηματικών και στη θεωρία των πιθανοτήτων έγιναν υλικό σχολικών βιβλίων. Πολλές εφευρέσεις ανέκυψαν από τα επιστημονικά του πειράματα, συμπεριλαμβανομένης και της ταπεινής, αλλά και τόσο σημαντικής, σύριγγας.

Η υγεία του Πασκάλ ήταν πάντα εύθραυστη. Πέθανε σε ηλικία 39 χρονών. Πρέπει να πονούσε έντονα σε όλη τη διάρκεια της ενήλικης ζωής του.

Ο Πασκάλ έγραψε πολλά άρθρα και βιβλία για τη Χριστιανική πίστη. Οι «Στοχασμοί» του είναι μια συλλογή σκόρπιων συλλογισμών και ιδεών. Ένας από αυτούς τους συλλογισμούς είναι το λεγόμενο «στοίχημα του Πασκάλ».

Αν το αποσπάσουμε και το θέσουμε εκτός πλαισίου, είναι εύκολο να το απορρίψουμε. Ο Πασκάλ τόνισε ότι είναι προτιμότερο να ζούμε σαν να υπάρχει Θεός απ' ό,τι να ζούμε σαν να μην υπάρχει. Αν έχουμε αμφιβολίες για την ύπαρξη του Θεού, η καλύτερη επιλογή είναι να επιλέξουμε να πιστέψουμε. Αν στοιχηματίσουμε ότι υπάρχει Θεός και όντως υπάρχει, κερδίζουμε τα πάντα, αλλιώς δεν κάνουμε τίποτα. Ο τρόπος σκέψης του φαίνεται κυνικός. Δεν εφαρμόζεται σε μια πολυπολιτισμική κοινωνία όπου υπάρχουν πολλές επιλογές και όχι μόνο μια επιλογή μεταξύ δυο εναλλακτικών λύσεων.

Εντούτοις, αν το εντάξουμε στα σωστά πλαίσια, το «Στοίχημα του Πασκάλ» μας θυμίζει ότι πρέπει να πάρουμε θέση. Εκείνος θα γράψει: «Πρέπει να στοιχηματίσεις. Δεν υπάρχει επιλογή. Έχεις δεσμευθεί. Ποια λύση θα επιλέξεις λοιπόν;» Το Στοίχημα μας ενθαρρύνει να δοκιμάσουμε την πίστη.

Η πίστη δεν είναι το συμπέρασμα μιας αφηρημένης φιλοσοφίας. Ο Πασκάλ ενδιαφερόταν για τους περιορισμούς

της λογικής. Έχοντας αποδείξει ότι η Χριστιανική πίστη δεν είναι παράλογη, «Πρέπει να την κάνουμε ελκυστική, να κάνουμε τους καλούς ανθρώπους να εύχονται να ήταν αληθινή, και μετά να δείξουμε ότι είναι». Η παρατήρηση του Πασκάλ είναι οξυδερκής. Πειστικά επιχειρήματα από μη-ελκυστικό μάρτυρα δε θα πείσουν κανένα.

Μετά τον πρόωρο θάνατό του, μια σελίδα από το ημερολόγιο του Πασκάλ βρέθηκε ραμμένη στη φόδρα της ζακέτας του. Ήταν αφήγηση μιας βραδιάς το 1654 όταν ήταν 31 χρονών. Έγραψε: «Από περίπου 10.30 το βράδυ μέχρι περίπου 12.30... ΦΩΤΙΑ... Ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ισαάκ, ο Θεός του Ιακώβ, όχι ο Θεός των φιλοσόφων, των μορφωμένων.

Βεβαιότητα. Αίσθημα. Χαρά. Ειρήνη... Αυτή είναι η αιώνιος ζωή, το να γνωρίζω Σε τον μόνον αληθινό Θεό, και τον Οποίο απέστειλας Ιησούν Χριστόν. Τον εγκατέλειψα. Τον απέρριψα, έφυγα από κοντά Του, Τον σταύρωσα.

Ας μην χωριστώ ποτέ από Εκείνον. Μας κρατάς με ασφάλεια μόνο με τους τρόπους που μας φανερώνεις στο ευαγγέλιο... Πλήρη παράδοση στον Ιησού Χριστό. ...Ας μη ξεχάσω ποτέ τα λόγια Σου. Αμήν». Αυτά τα λόγια θα κρατούσε δίπλα στη καρδιά του, κρυμμένα στη φόδρα της ζακέτας του, για την υπόλοιπη ζωή του.

Ο Πασκάλ μας θύμισε ότι ο Χριστιανισμός είναι διανοητικά εύρωστος και πειστικός, αλλά δεν πρέπει να καταντήσει μια απλή ορθολογική άσκηση. Πίστη σημαίνει ολοκληρωτική, προσωπική αφιέρωση στον Χριστό.

Chris Sinkinson,
Καθηγητής Απολογητικής,
Moorlands College
Μετάφραση: Τζένιφερ Τζακ

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΑΝΑΧΩΡΗΣΑΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ

1) Γιώργος Αντών. Κολλιού. Στις αρχές του φετινού καλοκαιριού, ξαφνικά και αδόκητα, έφυγε για την ουράνια πατρίδα ο αγαπητός Γιώργος Κολλιού. Γιος του επίσης αγαπητού αδελφού και εργάτη του Κυρίου Αντώνη και της Πόπης. Ο Γιώργος ήταν μέλος της πολυάριθμης εκκλησίας της Μελβούρνης (Αυστραλία).

Στη λύπη της φυσικής και πνευματικής οικογένειάς του βάζουμε δίπλα και τη δική μας, με τις προσευχές μας για κραταίωση και ενθάρρυνση. Είμαστε σίγουροι ότι ο Θεός πάσης παρηγορίας έχει ξεχύσει ήδη βάλαμο σε όλους. Ιδιαίτερα στους γονείς του και τα αδέρφια του Γιώργου, για το απροσδόκητα αυτό οδυνηρό γεγονός της αναχώρησης του αγαπημένου τους.

Βαθύ το πένθος αλλά απροσμέτρηση η βεβαιότητα ότι ο Γιώργος «είναι με τον Χριστόν διότι είναι πολύ πλέον καλύτερον». Μαράν-Αθά αδελφοί.

Τα χιλιάδες μίλια που μας χωρίζουν, μας ενώνουν περισσότερο αυτές τις δύσκολες για σας στιγμές.

2) Τον Αύγουστο του 2020 αναχώρησε για να συναντήσει τον Κύριο η αδελφή μας Μάχη Διδάχου, μέλος της Ε.Ε.Ε. Κορίνθου και εξαδέλφη της αδ. Καίτης Καρμπόνη. Η Μάχη ήταν μια πραγματικά πιστή αγωνίστρια που είχε αφιερωθεί και αναλωθεί στο μεγάλωμα των τριών παιδιών της. Δασκάλα των Αγγλικών, ύψωνε το ανάστημά της, αντιμετωπίζοντας

τις ταλαιπωρίες και δυσκολίες ακούραστη, ακόμα και όταν ασθένησε σοβαρά. Τα παιδιά της, ο Αποστόλης, η Αγάθη και ο Παναγιώτης ήταν η χαρά της και η ασχολία της. Ο Απόστολος έφυγε από τη ζωή νεαρό παλικάρι.

Στην Αγάθη, τον Παναγιώτη και τη συγγενεία της ευχόμαστε την εξ ύψους παρηγορία του Κυρίου.

3) Αθηνά Χαϊδεμένου. Η αξέχαστη σε όλους όσοι την γνωρίσαμε αδελφή κα Αθηνά. Η επιτομή της πνευματικής γλυκύτητας, υπηρεσίας, υπομονής, αγάπης και προσμονής της έλευσης του Κυρίου Ιησού Χριστού. Μέλος της Ε.Ε.Ε. Φιλιατρών. Έφυγε πλήρης ημερών, μετά την αποβίωση του ασθενή γιου της Γιώργου, στου οποίου τη φροντίδα και την υπηρεσία είχε αφιερωθεί όλη της τη ζωή. Σίγουρα έκανε τη διακονία της και τη μαρτυρία της πλήρη και πιστή, ακτινοβολώντας τον Κύριο Ιησού Χριστό. Λίγο πριν την αναχώρησή της άφησε πολύτιμη παρακαταθήκη στους γύρω της, προτρέποντάς τους:

«Κοιτάζετε ψηλά. Στον Χριστό.» και έτσι έφυγε για να συναντήσει τον Κύριο, τους πιστούς και τον αγαπημένο της Γιώργο, πιστεύουμε. Στον γιο της Κούλη, τη σύζυγό του Μαριάνθη, στα εγγόνια, στους συγγενείς και στους αδελφούς της εκκλησίας των Φιλιατρών ευχόμαστε ουράνιες παρηγορίες.

Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Η Σ Η

Ο Χριστιανικός ραδιοφωνικός σταθμός της Ελεύθερης Ευαγγελικής Εκκλησίας Κορίνθου με την επωνυμία «**ΤΟ ΑΛΦΑ ΚΑΙ ΤΟ ΩΜΕΓΑ**», ο οποίος συμπληρώνει 23 χρόνια λειτουργίας, εκπέμπει τα χριστιανικά του μηνύματα - από ολόκληρη την Αγία Γραφή - στους 107,3 MHz, στα FM, και ολόκληρο το 24ωρο, ακούγεται δε στο Ραδιόφωνο, άμεσα, στον νομό Κορινθίας.

Ακόμα μέσω του ΙΝΤΕΡΝΕΤ ακούγεται και σε όλο τον κόσμο, στην ιστοσελίδα:

www.alfaomegaradio.gr

Με πολλή χαρά, λοιπόν, γνωστοποιούμε ότι μπορεί ο καθένας, όπου γης, να ακούει τον Σταθμό μας και να χαιρείται με τα μηνύματα της Αγίας Γραφής: Ευαγγελιστικά, Σωτηριακά, Οικοδομητικά, Απολογητικά και Θεολογικά, καθώς και Ερμηνευτικά των Βιβλικών Προφητειών κ.ά., τα οποία συνοδεύονται με πλουσιό-

τατη μουσική (Κλασική και Ελληνική) και γλυκείς ύμνους, στην Ελληνική και σε πολλές άλλες γλώσσες του κόσμου.

Στα μηνύματά του ακούγονται 100 και πλέον δόκιμοι εργάτες του Λόγου του Θεού, που ανήκουν στο χώρο της Κοινωνίας των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών της Ελλάδος και του Εξωτερικού.

Και μια παράκληση εκ μέρους της Διεύθυνσης του Σταθμού: επειδή συχνά γίνονται διακοπές ρεύματος, ας επιμένουν οι ακροατές.

Για όποιες διευκρινίσεις ας χρησιμοποιούν τα ακόλουθα τηλέφωνα: **σταθερό: 27440 65788, κινητά: 697 399 3542 - 698 344 2278 (Νίκος Μπαρδούτσος).**

Ευχαριστούμε τον Θεό για τούτη τη διακονία, καθώς και όλους τους εργάτες του Λόγου, αλλά και της τεχνικής υποστήριξης.

ΛΗΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΧΑΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΙΝΗΣ

ΜΕΡΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΟ

G18 αγαθός

57. (Φράση) «*ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ*» Φιλίπ. 1:6, ὅτι αὐτός που ἀρχισε μέσα σας το ἀγαθὸ ἔργο (ἐδῶ ἐννοεῖται **το ἔργο του αγιασμοῦ**), θα το ολοκληρώσει μέχρι την ἡμέρα (που θα ἐρθεῖ) ὁ Ἰησοῦς Χριστός.
58. (Φράση) «*ἀλλὰ πίστιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθὴν*» Τιτ. 2:10, ἀλλὰ να δείχνουν ὅτι εἶναι **ἀξιοεμπιστοσύνης**.
59. (Φράση) «*ἢ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ... καὶ καρπῶν ἀγαθῶν*» Ιακ. 3:17, ἡ σοφία που ἐρχεται ἀπὸ πάνω (δηλ. του Θεοῦ) πρῶτον μὲν ... καὶ **καρπούς καλοῦς**. Ἐδῶ ἐννοοῦνται **οι καρποὶ τῆς δικαιοσύνης του πιστοῦ χριστιανοῦ**, (ὁ τρόπος που ζεῖ καὶ συμπεριφέρεται καθημερινά), ἀλλὰ καὶ ὁ καρπὸς του Ἁγίου Πνεύματος βλ. Γαλ. 5:22.
60. (Φράση) «*ἐκπέμψει αὐτὸν ἐν ὁδῷ ἀγαθῇ*» 1Σαμ. 24:19 (24:20), ἀφήσει αὐτὸν να φύγει σε δρόμο καλὸ. (ἐδῶ ὑπονοεῖται φυσικά, ὅτι δὲν τον σκότωσε καὶ τον ἀφησε να φύγει ζωντανός).
61. (Φράση) «*τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ τὸν ἀγαθόν, τὸν οὐρανόν*» Δευτ. 28:12, ἐρμηνεία: Ἐδῶ ὁ οὐρανός, περιγράφεται σαν ἀγαθὸς θησαυρὸς του Θεοῦ. Ἐννοεῖ φυσικά τις καλές καὶ εὐνοϊκές καιρικὲς συνθήκες (βροχὴ καὶ καλοκαιρία την κατάλληλη εποχὴ) για να ἔχουν πολὺ καλές ἀποδόσεις τα χωράφια τους.
62. (Φράση) «*τὸ ὄρος τοῦτο τὸ ἀγαθόν*» Δευτ. 3:25, ἐρμηνεία: Ὁ Μωυσῆς ζητᾷ ἀπὸ τον Θεὸ να του ἐπιτρέψει να μπει καὶ αὐτός στην γῆ τῆς ἐπαγγελίας καὶ να δει τὸ ὄρος αὐτὸ το ἀγαθὸ. Ἐδῶ ὁ Μωυσῆς, με τὸ αἶτημα του αὐτό, ἀφήνει να ἐννοηθεῖ ὅτι του εἶχε ἀποκαλυφθεῖ τὸ σχέδιο του Θεοῦ περὶ τῆς σωτηρίας του ἀνθρώπου που θα γινόταν πάνω στο **ὄρος του Γολγοθά**. Γι' αὐτὸ ὁ Μωυσῆς ζητᾷ να πάει να το δει ἀπὸ κοντά.
63. (Φράση) «*ποιήσατε αὐταῖς τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν*» Κριτ. 19:24, κάντε σε αὐτές ὅτι νομίζετε ὅτι εἶναι σωστό.
64. (Φράση) «*ἔσται ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ σοὶ καὶ ψαλῆ ἐν τῇ κινύρᾳ αὐτοῦ καὶ ἀγαθόν σοὶ ἔσται καὶ ἀναπαύσει σε*» 1Σαμ. 16:16, ὅταν τὸ πνεῦμα το πονηρὸ ἐρχεται σε ἐσένα, να παίξει με την κιθάρα (ἢ ἄρπα) καὶ αὐτὸ θα εἶναι **καλὸ** για σένα καὶ θα σε ηρεμεῖ. Δες καὶ 1Σαμ. 16:23.
65. (Φράση) «*καὶ γὰρ ἐν Ἰουδα ἦσαν λόγοι ἀγαθοί*» 2Χρον. 12:12, διότι στο κράτος του Ἰουδα ἦταν (ἀκόμα κάποιες) **καλές προθέσεις** (ἐννοεῖ μέσα στους ἀνθρώπους). Δες καὶ 2Χρον. 19:3.
66. (Φράση) «*οὐκ ἀγαθὸς ὁ λόγος*» Νεεμ. 5:9, δὲν εἶναι **καλὸ** τὸ πράγμα. (Ἐδῶ με μεταφορικὴ ἔννοια).
67. (Φράση) «*τῶν συνιόντων σύνεσιν ἀγαθὴν τῷ Κυρίῳ*» 2Χρον. 30:22, αὐτῶν που ἐδείξαν την προθυμία τους με καλὴ διάθεση καὶ **ἐπιμέλεια**, βοηθώντας στο ἔργο του Κυρίου.
68. (Φράση) «*ἢ τὰ ἀγαθὰ μου ὄψομαι;*» Ιὼβ 17:15, μήπως τα **πράγματα** μου θα ζαναδῶ;
69. (Φράση) «*σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτήν*» Ψαλμ. 111:10 (110:10), σύνεση ὅμως **καλὴ** θα ἔχουν ὅσοι ἀκολουθοῦν αὐτήν (δηλ. την, ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου). Δες καὶ Παρ. 1:7, Παρ. 13:15.
70. (Φράση) «*ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθόν*» 1Χρον. 16:34, δοξολογεῖτε τον Κύριο διότι αὐτὸ εἶναι **σωστό, καλὸ, ωφέλιμο**. Δες καὶ 2Χρον. 5:13, 2Χρον. 7:3, Ἐσδρ. 3:11, Ψαλμ. 54:6 (53:8), Ψαλμ. 92:1 (91:2), Ψαλμ. 147:1 (146:1).
71. (Φράση) «*τὸ δὲ γινῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς*» Παρ. 9:10, τὸ να γνωρίζεις (κατέχεις) τον νόμο εἶναι ἀποτέλεσμα **καλῆς** διανοίας. Δες καὶ Παρ. 13:15, ὁ Βάμβας τὸ παραλείπει.
72. (Φράση) «*καὶ ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν κακόν, τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ..., ἀκουσόμεθα*» Ἰερ. 42:6 (49:6), την φωνὴ του Κυρίου θέλουμε να ἀκούσουμε εἴτε μᾶς **ἀρέσει**, εἴτε ὄχι.
73. (Φράση) «*ὅτι εἴ τι ἀγαθὸν αὐτοῦ καὶ εἴ τι καλὸν παρ' αὐτοῦ*» Ζαχ. 9:17, διότι εἴναι κάτι ἀγαθὸ (για **καλὸ σκοπὸ**), εἶναι ἀπὸ αὐτόν (τον λαό) καὶ εἴναι κάτι καλὸ [πάλι] ἀπὸ αὐτόν εἶναι. Βλ. καὶ **Σχόλιο** στην Ἐτυμολογία.
74. (Φράση) «*μνήσθητί μου, ὁ Θεός, εἰς ἀγαθόν*» Νεεμ. 5:19, θυμήσου με, ὁ Θεός [μου], για τὸ καλὸ μου.
75. (**Βάμβας**) μεταφράζει: (παρατίθεται μόνο μία παραπομπὴ ἀπὸ τὸ καθένα λόγω του μεγάλου ἀριθμοῦ, σύνολο 516 ἀναφορές). (**ΠΔ**) (μόνο μία παραπομπὴ ἀπὸ τὸ καθένα, για περισσότερα βλ. **Πίνακες**) «*καλὸν*» Γέν. 50:20, «*κα-*

ΔΙΑΘΗΚΗΣ (<http://www.lexispan.eu>)

λήν» Εξοδ. 3:8, «Καλή» Δευτ. 1:25, «ἀγαθότητι» Δευτ. 28:47, «καλῶ» Κριτ. 8:32, «καλός» Κριτ. 18:9, «ἀρεστόν» Κριτ. 19:24, «καλητέρα» Ρούθ 4:15, «καλύτερος» 1Σαμ. 1:8, «εὐηρέσκει» 1Σαμ. 2:26, «καλητέρους» 1Σαμ. 8:14, «ώραϊόν» 1Σαμ. 9:2, «ώραϊότερος» 1Σαμ. 9:2, «καλήτερα» 1Σαμ. 15:9, «καλήτερόν» 1Σαμ. 15:28, «ώραϊός» 1Σαμ. 16:12, «ἀνεπαύετο» 1Σαμ. 16:23, «καλὰ» 1Σαμ. 19:4, «ἀγαθότητα» 1Σαμ. 24:18 (24:19), «ἀβλαβῶς» 1Σαμ. 24:19 (24:20), «καλοὶ» 1Σαμ. 25:15, «καλοῦ» 1Σαμ. 25:21, «εὐθουμος» 1Σαμ. 25:36, «ἀρεστός» 1Σαμ. 29:6, «εὐφραινόμενοι» 1Βασ. 8:66, «καλύτεροι» 2Βασ. 5:12, «πολύτιμα» 2Βασ. 20:13, «εὐμενῶς» 2Βασ. 25:28, «τελείαν» 1Χρον. 29:19, «εὐτυχίαν» Εσδρ. 9:12, «ἐλπίδα» Ιώβ 17:15, «εὐφροσύνη» Ιώβ 21:25, «καλῆ» Ψαλμ. 36:4 (35:5), «Κάλλιον» Ψαλμ. 118:8 (117:8), «πολύτιμον» Εκκλ. 7:1, «καλήτεροι» Εκκλ. 7:10, «εὐθύμω» Εκκλ. 9:7, «εὐἀρεστον» Εκκλ. 11:7, «καθαρότατον» Θρην. 4:1, «ώραϊότερα» Δαν. 1:15(Θ), «εὐθύμοις» Ζαχ. 8:19, «ἀγαθότης» Ζαχ. 9:17, ἢ δεν μεταφράζει. (ΚΔ) (μόνο μία παραπομπή από το καθένα, για περισσότερα βλ. Πίνακες) «καλὰς» Ματθ. 7:11, «καλόν» Ματθ. 7:17, «καλὰ» Ματθ. 12:34, «καλός» Ματθ. 12:35, «καλοῦ» Ματθ. 12:35, «καλοῦς» Ματθ. 20:15, «καλῆς» Πραξ. 23:1, «καλῶν» Ιακ. 3:17, «καλῆν» 1Πέτ. 3:16, ἢ δεν μεταφράζει.

76. **ΕΤΥΜΟΛ.** Στον Όμηρο με την λέξη «ἀγαθός» εννοείται ο «γενναίος» (βλ. Ιλιάδα Ρ 631), ο «εγγενής ως προς την καταγωγή» (βλ. Ιλιάδα Φ 109), ο «ἐμπειρος, ο ικανός να κάνει κάτι» (βλ. Ιλιάδα Β 408), και τέλος ο «συνετός, ο φρόνιμος» (βλ. Ιλιάδα Ν 666). Η λέξη «ἀγαθός» αποκτά ηθική σημασία τον 6^{ον} αιώνα π.Χ. Αβέβαιης προέλευσης. Ίσως προέρχεται:

(1) εκ του αθροιστικού «ἀ» G1 και του «καθός» (καταγράφεται από τον Ησύχιο) «ἀκαθόν», «ἀγαθόν». Η μετατροπή του «κ» σε «γ» πιθανόν να οφείλεται στην επίδραση του «ἄγαν» (πολύ, πάρα πολύ).
(2) εκ του «ἀγάζω» (θαυμάζω), από όπου το «ἀγαστός» με αποβολή του «σ» και τροπή του «τ» σε «θ» γίνεται «ἀγαθός». (βλ. ΜΕΓΑ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ).

Σχόλιο: Η λέξη «ἀγαθός» και η λέξη «καλός» στην αρχαιότητα χρησιμοποιούνται εναλλάξ (σαν να ανταγωνίζεται η μία την άλλη), μέχρι που επεκράτησε τελικά η λέξη «καλός».

77. **ΜτΛ:** Επίθετο.

Παναγιώτης Πεπονάκης

Βραχνάς και στεναγμός

«Μόνο για το θιαδάκι μας δεν στοχασθήκαμε.
Μας πλάνεψεν ο κόσμος στα σωσιά,
πήραμε τ' όνομά που μας προβάβηθηκε
σα νάταν μόνο διάκοσμος κενός.»

(Τ.Κ. Παπασιώνης, «Αι μωραί»)

«Τότε θλιπόν στην ερημιά θ' αντιληφθῆσαι
η σάβηπιγγα η εσχάτη της Εβλέυσεως.»

(Ματθαίος Μουντές, «Συντέλεια»)

**Ποιος είναι αυτός που βεβηλώνει και καταχράται
τον άγιο και ιερό πηλούτο της ζωής;**

**Ποιος στήνει καρτέρι στα βήματά μας
και μας κοροϊδεύει εμπαικτικά
πίσω από τις σκιές της νύχτας;**

**Μας τάξανε σε ψεύτικους μεγαλοπράγμονες θεούς
και μια αποστατική θιαρεία φρικτών
ομοιωμάτων.**

**Η ψυχή μας μαύρισε στην άρνηση
κι όφες οι αναζητικές θεωρίες μάταιες.
Σκληρόκαρδοι και σκληροπρόσωποι
μέσα στη ναρκισσοειδή έπαρση και αυτοαποθέ-
ωση
ενός παρήμβουλου εαυτού
μείναμε γυμνοί και μετέωροι
σε εποχή πλανεύτρα κι αβέβαιη.**

**Καιρός σαν άσωτοι να επιστρέψουμε
στην αγκάβη μιας θρημονημένης πατρικής
αγάπης,
να ξαναθυμηθούμε πως το επί σταυρού
«Τετέβησαι»
επιώθηκε και για εμάς,
ανοίγοντας θύρα φωτός ανέσπερου στο γήινο
σκοτάδι.**

**Γιατί τούτος ο κόσμος
ο σαν ρυπαρό ιμάτιο παλιωμένος
έχει πια ποψυφθαρεί στα χέρια της απάτης
και η ζωή αβίωτη, βραχνάς και στεναγμός.**

Ο Λυχνιοφόρος

ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ: Εδάφια με σχόλια - Λόγια ενθάρρυνσης από την Αγία Γραφή

Όταν αισθάνεσαι σαν να βρίσκεσαι εν μέσω μιας άγριας καταγίδας

Ανεξάρτητα από τον σπρόβιλο των καταστάσεων γύρω μας, ο Θεός μας υπόσχεται την τέλεια ειρήνη Του. Μας διαβεβαιώνει ότι θα βρίσκεται διαρκώς στο πλευρό μας, ενδυναμώνοντας και υποστηρίζοντάς μας. Προσευχόσου ώστε ο Θεός να σε βοηθήσει να κρατήσεις το βλέμμα σου επικεντρωμένο σ' Αυτόν και όχι στις περιστάσεις που σε περιβάλλουν. Ζήτησέ Του να σε στηρίξει για να αυξηθεί η εμπιστοσύνη σου σ' Αυτόν, πιστεύοντας ότι Εκείνος είναι αξιόπιστος ώστε να φέρει την έκβαση.

Μάρκος 4/39-40: «Και σιωπῶντες ἐπετίμησε τὸν ἄνεμον· καὶ εἶπε πρὸς τὴν θάλασσαν, Σιώπα, πούχασον. Καὶ ἔπαυσεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Δια τί εἶσθε οὕτω δειλοί; πῶς δὲν ἔχετε πίστιν;»

Ησαΐας 41/10: «...μη φοβού· διότι ἐγώ εἰμαι μετὰ σου· σε ἐνίσχυσα· μάχησά σε ἐβοήθησα· μάχησά σε ὑπερασπίσθην· διὰ τῆς δεξιᾶς τῆς δικαιοσύνης μου.»

Ιωάννης 16/33: «...ταῦτα εἰρήνησά πρὸς ἐσάς, διὰ να ἔκπιε εἰρήνην ἐν ἐμοί. Ἐν τῷ κόσμῳ θέλετε ἔχει θλίψιν· ἀλλὰ ἡ θάρσει· ἐγὼ ἐνίκησα τὸν κόσμον.»

Όταν βρίσκεσαι σε πανικό και χρειάζεσαι την ειρήνη του Θεού

Ο εχθρός της ψυχής θα μας παρασύρει σε πανικό και ανησυχία εάν εμείς επιμεινουμε να εσιάζουμε τη σκέψη μας σε όλα τα στραβά και ανάποδα του κόσμου. Αλλά η βεβαία ειρήνη που μας προσφέρει ο Θεός, δεν μπορεί ποθενά αλλού να βρεθεί σ' αυτή τη ζωή έξω απ' Αυτόν. Ζήτησε τη βοήθειά Του ώστε να μην ανησυχείς αλλά με αδιάλειπτη προσευχή να επιρρέψεις στο Πνεύμα Του να περιφρουρήσει την καρδιά και τη διάνοιά σου εν Αυτόν.

Φιλιππισίους 4/6-9: «Μη μεριμνᾶτε περὶ μηδενός· ἀλλ' ἐν παντί πράγματι ἀς γνωρίζονται τὰ ζητήματά σας πρὸς τὸν Θεόν μετ' εὐχαριστίας διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς δεήσεως. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπερέχουσα πάντα νον, θέλει διαφυλάξει τὰς καρδίας σας καὶ τὰ διανοήματά σας διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Το βλοῦτόν, ἀδελφοί, ὅσα εἶναι ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα καθαρὰ, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφήμα, ἀν ὑπάρχη τις ἀρετῆ, καὶ εἴν τις ἔπιανος, ταῦτα σὺλλογιζέσθε.»

Ησαΐας 26/3-4: «Θέλει φυλάξει ἐν τεθείᾳ εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα ἐπὶ σε ἐπιστηριζόμενον, διότι ἐπὶ σε θαρρεῖ. Θαρρεύει ἐπὶ τὸν Κύριον πάντοτε· διότι ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ εἶναι αἰώνιος δύναμις.»

Ιωάννης 14/27: «Εἰρήνην ἀφῆνω εἰς ἐσάς, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδω εἰς ἐσάς· οὐκ καθὼς ὁ κόσμος δίδει, σας δίδω ἐγὼ. Ἀς μη ταραπῆται ἡ καρδιά σας, μηδέ ἀς δεηθῆ.»

Όταν έχεις αγωνία για το μέλλον

Όταν το μέλλον προβάλλει αβέβαιο, όταν τα πράγματα φαίνεται να αλλάζουν ή να μεταβάλλονται, ή, όταν βρισκόμαστε σ' ένα καινούργιο ξεκίνημα της ζωής, τότε ίσως η πίεση και το άγχος να αρχίζουν να βαραίνουν τις καρδιές και τις σκέψεις μας. Αλλά ο Χριστός μας υπενθυμίζει να μη μεριμνούμε για το αύριο. Μας διαβεβαιώνει ότι η φροντίδα Του καλύπτει την κάθε μέρα της ζωής μας ξεχωριστά. Ζήτησέ Του να σε απαλλάξει από την τάση να θέλεις να εξηγήσεις ή να ερμηνεύσεις τα πάντα, και εμπιστεύσου Τον σήμερα, έχοντας τη βεβαιότητα ότι βρίσκεται πάντα στο πλάι σου και ότι θα σε οδηγήσει σε κάθε μελλοντικό σου βήμα.

Ψαλμός 56/3: «Καθ' ἡν ἡμέραν φοβηθῶ, ἐπὶ σε θέλω ἐπιτίξει...»

Ματθαίος 6/34: «Μη μεριμνήσῃτε βλοῦτόν περὶ τῆς αὔριον· διότι ἡ αὔριον θέλει μεριμνήσει τὰ εαυτῆς· ἀρκετόν εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν τὸ κακόν αὐτῆς.»

Λουκάς 12/22-26: «Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Δια τοῦτο σῆγω πρὸς ἐσάς, Μη μεριμνᾶτε διὰ τὴν ζωήν σας, τί να φάγητε· μηδέ διὰ τὸ σῶμα, τί να ἐνδυθῆτε. Ἡ ζωή εἶναι τιμιώτερον τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος. Παρατηρήσατε τοὺς κόρακας, ὅτι δὲν σπεύρουσιν, οὐδέ θερίζουσιν· οἴτινες δὲν ἔχουσι ταμείον, οὐδέ ἀποθήκην, καὶ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσω μάλιστον σεἰς διαφέρετε τῶν πτηνῶν; Καὶ τῆς ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται να προσθέσῃ εἰς τὸ ἀνάστημα αὐτοῦ μίαν πύκνιν; Ἐάν βλοῦτόν οὐδέ τὸ εἰλαχιστόν δύνασθε, τί μεριμνᾶτε περὶ τῶν βλοῦτων;»

Όταν αισθάνεσαι εντελώς μόνος

Όταν έρχονται δυσκολίες και αντιξοότητες, πιθανώς τα επακόλουθα να είναι ο φόβος και το αίσθημα της μοναξιάς. Ο εχθρός της ψυχής δεν θέλει τίποτα περισσότερο από το να αισθάνεσαι και να πιστεύεις ότι βρίσκεσαι μόνος στον κόσμο. Θυμήσου όμως, ότι ο Θεός έχει το βλέμμα Του στραμμένο σε σένα, ακριβώς εκεί που βρίσκεσαι, ότι δεν θα σε εγκαταλείψει ποτέ και δεν θα σε αφήσει να παλεύεις μόνος σου. Ευχαρίστησέ Τον για την κραταιά Του υποστήριξη που εκδηλώνεται εδώ και τώρα, ότι σε παρακολουθεῖ πάντα όπου κι αν βρίσκεσαι. Πίστεψε στον Λόγο Του - ότι φροντίζει για σένα και ότι δεν είσαι ποτέ μόνος σου.

Γένεσις 16/13: «Καὶ ἐκάλεσεν Ἄγαρ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τοῦ βλοῦτόντος πρὸς αὐτήν, Σὺ Θεός, ὅπως με εἶδες· διότι εἶπεν, Εἶδον ἐγὼ ἐνταῦθα ἐκεῖνον ὅπως με εἶδες;»

Ψαλμός 25/16-17: «Ἐπίβλεψον ἐπὶ ἐμέ, καὶ ἐλθέσον με, διότι μεμονωμένος καὶ τεθλιμμένος εἰμαι. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου πύξῃσαν· ἐξῆγαγέ με ἐκ τῶν στενοχωριῶν μου.»

Β΄ Χρονικῶν 16/9: «...διότι οἱ οφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου περιτρέχουσι διὰ πάσης τῆς γῆς, διὰ να δειχθῆ δύνατός ὑπὲρ τῶν ἐχόντων τὴν καρδίαν αὐτῶν τελεῖαν πρὸς αὐτόν...»

Όταν αντιμάχεσαι την κατάθλιψη και το σκοτάδι

Ίσως να αισθάνεσαι ότι το σκοτάδι αυτού του κόσμου σε περιτριγυρνά μέρες ολόκληρες και ότι σε ταραγμένους καιρούς ο ζόφος σε πλησιάζει απειλητικά. Ακόμη όμως και τότε ο Θεός είναι παρών και μας υπενθυμίζει ότι είναι μεγαλύτερος από σιδηρόπεδο κι αν εμείς αντιμετωπίζουμε σ' αυτή τη ζωή. Η δύναμή Του είναι ανεπανάληπτη, η μόνη που μπορεί να μας ελευθερώσει από το τέλμα στο οποίο αισθανόμαστε ώρες-ώρες να βυθιζόμαστε. Προσευχόσου στον Θεό ώστε η θαυμαστή Του δύναμη να υπερικήσει τον ζοφο και να σε σκεπάσει να σε αναπερώσει, να σε βγάλει από το αδιέξοδο που σήμερα βρίσκεσαι. Πίστεψε ότι τίποτα δεν είναι αδύνατον σε Αυτόν. Ζήτησε από τον Θεό ώστε η θεραπεία και η χάρη Του να αγγίξουν τις βαθύτερες πτυχές της ζωής σου.

Ματθαίος 19/26: «Ἐμβλέψατε δε ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς, Παρά ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατον εἶναι, παρά τῷ Θεῷ ὅμως τὰ πάντα εἶναι δυνατά.»

Β΄ Τιμόθεο 1/7: «Διότι δὲν ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλιάς, ἀλλ' ἡ δύναμει καὶ ἀγάπῃ καὶ σωφροσμοῦ.»

Α΄ Ιωάννη 4/4: «Σεις ἐκ τοῦ Θεοῦ εἶσθε, τεκνία, καὶ ἐνικήσατε αὐτούς· διότι μεγαλήτερος εἶναι ἐκεῖνος ὅπως εἶναι ἐν ὑμῖν, παρά ὅπως εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ.»

Όταν η χαρά απομακρύνεται από σένα

Τα προβλήματα, οι ανησυχίες και το άγχος μας κλέβουν τη χαρά με έναν απίστευτο τρόπο. Προσευχόσου ώστε ο Θεός να ανακαινίσει τον νου σου δι' Αυτόν, και η δική Του χαρά να γεμίσει την καρδιά σου και να αποτελεῖ την καθημερινή σου δύναμη. Ευχαρίστησε τον Θεό ότι η αληθινή χαρά και ειρήνη δεν εξαρτώνται ποτέ από τις εξωτερικές μας περιστάσεις αλλά εντοπίζονται πάντα σε Αυτόν και μόνο.

Ψαλμός 30/5: «...το εσπέρας δύναται να συγκαικίση κηλαυθός, ἀλλ' ἡ τὸ πρῶτὸ ἔρχεται ἀγαθήτις.»

Νεεμίας 8/10: «...διότι ἡ χαρά τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ ἰαχὺς σας.»

Ψαλμός 94/19: «Ἐν τῷ πληθῆτι τῶν ἀμψανῶν τῆς καρδίας μου, αἱ παρηγορίαι σου εὐφράναν τὴν ψυχήν μου.»

Και τέλος μια υπενθύμιση για την προστασία του Θεού στη ζωή μας

Διαβάστε ολόκληρο τον **Ψαλμό 91** για να βεβαιωθείτε ότι «Με τα περά αυτού θέλει σε σκεπάσει, και υπό τας πτέρυγας αυτού θέλεις εἶσθαι ασφαής ἡ ἀληθία αυτού εἶναι πανοσιγία και ασπίς.»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ...

Andrew Knowles
 (Μετάφραση: Σπύρος Φίλος)

**Νο.
19**

Αναλύεται ολόκληρο το φάσμα της ανθρώπινης αναζήτησης. Θέτει θαρραλέα τα καντά ερωτήματα: «Ποιος είμαι»; «Γιατί υπάρχω»; «Πού βρίσκομαι»; «Τι θα φέρει το μέλλον»; «Δύναμη για ζωή» κ.ά.

Ταυτόχρονα προσφέρει απαντήσεις ρεαλιστικές. Είναι κατάμεστο από τετράχρωμες φωτογραφίες. Δίνει το μήνυμα της σωτηρίας του Ευαγγελίου με τρόπο πρωτότυπο και δυνατό. Παράλληλα, πληροφορεί, οικοδομεί και είναι πρωτοποριακά αποηγογνικό. Το ονόμασαν: Το «Χρωματιστό Ευαγγέλιο». Δεν υπάρχει καλύτερο δώρο για ανθρώπους που αγαπάμε.

Σελίδες 128

**Νο.
235**

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ

Κώστας Μεταλληνός, Δρ Μ / κών
 (Εκδόσεις ΠΕΡΓΑΜΟΣ)

Δίνονται απαντήσεις στα ζωτικά ερωτήματα:

«Τι είναι ο άνθρωπος και τι δεν είναι;

Από πού κατάγεται;

Πώς πρέπει να εξελιχθεί και για πού προορίζεται;»

Σελίδες 170

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΥΤΟΠΡΟΑΙΡΕΤΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

- Ε.Ε.Ε. Αιγάλεω, Ε.Ε.Ε. Αλίμου, Ε.Ε.Ε. Αμαλιάδας, Ε.Ε.Ε. Αμαρουσίου, Ε.Ε.Ε. Αμφιάλης, Ε.Ε.Ε. Γαρίπας, Ε.Ε.Ε. Ηρακλείου Κρήτης (Νικ. Τσαγκαράκης), Ε.Ε.Ε. Καλαμάτας, Ε.Ε.Ε. Καμίνιων Πάτρας, Ε.Ε.Ε. Κοροιτηνής, Ε.Ε.Ε. Νίκαιας, Ε.Ε.Ε. Προσοτσάνης (Δράμα), Ε.Ε.Ε. Πτολεμαΐδας, Ε.Ε.Ε. Φιλιατρών, Ε.Ε.Ε. Μεμβούρνης, Ε.Ε.Ε. Σίδνεϋ
- Σ. Γαβιωτάκη, Αφρ. Θεοδοσιάδου, Δημήτριος Κότσανης – Μαρία, Μελ. Manthey - Φίλου, Μ. Πανταζοπούλου, Τούλα Tomescu (ΗΠΑ), Σταμ. Τσαγκαράκης, Ιάνθη Φίλου, Ανώνυμος

ΑΧΝΑΡΙΑ

*Μια νύχτα ένας άνθρωπος είδε ένα όνειρο. Ονειρεύτηκε
ότι περπάταγε στην παραλία με τον Κύριο.
Σκηνές απ' τη ζωή του έλαμψαν στον ουρανό σαν αστραπή.
Πρόσεξε πως στην κάθε μια σκηνή υπήρχαν δυο ζευγάρια
αχνάρια πάνω στην άμμο: Το ένα, τα δικά του,
το άλλο, του Κυρίου.*

*Σαν ξετυλίχτηκε κι η τελευταία σκηνή της ζωής του,
γύρισε πίσω να κοιτάξει τα αχνάρια
κι είδε πως κατά μήκος της πορείας
πολλές φορές υπήρχε μόνο ένα ζευγάρι.
Αυτό συνέβαινε – παρατήρησε – όταν βρισκόταν
στις χειρότερες, πιο φοβερές στιγμές του.*

*Λυπήθηκε πολύ κι απορημένα ρώτησε τον Κύριο γι' αυτό:
«Κύριε, μου υποσχέθηκες πως αν δεχόμουν
να Σ' ακοιλουθήσω, θα περπατούσες στο πλευρό μου
πάντοτε, μέχρι το τέλος. Μα, να, που στις ζωές μου τις πτυχές
τις πιο οδυνηρές και πιο τραχιές,
στην άμμο υπάρχει μόνο ένα ζευγάρι αχνάρια. Γιατί την ώρα
που Σε χρειαζόμουν περισσότερο, μ' άφησες μόνο;»*

*Ο Κύριος απάντησε: «Παιδί μου, πολύτιμο παιδί μου εσύ,
σε αγαπώ και μόνο δεν θα σ' αφήνα ποτέ. Την ώρα
της δοκιμασίας και του πόνου σου, τότε που βλέπεις
μόνο ένα ζευγάρι αχνάρια,
ήταν που
σε σήκωνα αγκαλιά».*

Ανώνυμος συγγραφέας

Μετάφραση:

Γιούλικα Κωτσοβόβλου Masry